

Rohatecká obec

5/2014

XVIII. ROČNÍK

Úvodem

Rohatecké hody, na které se všichni moc těšili, již máme za sebou, ale rádi se k nim obrazem i slovem vrátíme. Přešli jsme před několika dny přes podzimní rovnodennost do jednoho z nejbarevnějších období v roce. Slunce vstoupilo do znamení Vah a je na pováženou, kam všude vstupujeme my. Někdo vstoupí do školního a chřipkového období, jiný do burčákového, kaštanového či houbového. Říká se, že si můžeme dělat plány na sto let, ale nevíme, co se přihodí v příštím okamžiku. Budoucnost je už zde, jen není rovnoměrně rozložena.

Před léty jsme zvládali naše profesní a soukromé bytí i bez internetu. Dnes má internet přes miliardu webových stránek a stále roste. První komiks, ve kterém se objevil poprvé superman, se v Americe prodal za necelých sedmdesát miliónů korun a někdo přišel s teorií, že Jack Rozparovač byl údajně polský emigrant židovského původu. Základní škola v Coloradu loni v prosinci potrestala šestiletého žáka zákazem dva dny chodit do školy za to, že při hodině čtení políbil na ruku spolužačku. Jen tak jsem si vzpomněl na naše dětství, kdy jsme si „hráli na doktory“. V Coloradu bychom dostali asi doživotí a byli tak bez vzdělání.

Na seznamu nejlepších zemí pro seniory je Česká republika na dvacátém pátém místě. Výsledek vychází ze čtyř klíčových oblastí, kterými byl blahobyt starších lidí měřen. Zvažovaly se příjmy, míra chudoby ve stáří, jejich zdravotní i

psychický stav a životní očekávání. Ale i třeba přístup k veřejné dopravě, fyzické bezpečí, sociální vazby či vzdělanostní status. Nejsme na tom vůbec špatně.

To se ale už nedá říci o jedné čínské restauraci, která ochucovala své nudle opiem, aby se jí zákazníci vraceli. Majitel restaurace z města Jen-an v provincii Šan-si se na policii přiznal, že dával semínka opiového máku do svých pokrmů, aby si udržel zákazníky. Prasklo to až tehdy, kdy byl jeden muž testován pozitivně dopravní policií na drogy a celá jeho rodina pak test podstoupila se stejným pozitivním výsledkem.

Jsou prostě věci kolem nás více a méně představitelné. Asi by nás nenapadlo, že Marilyn Monroe se narodila ve stejný rok jako královna Alžběta a Woody Allen a Elvis Presley by mohli slavit své narozeniny spolu, kdyby Elvis ještě žil. Stejně by nás asi nenapadlo, že poslanecký výbor německého Spolkového sněmu zvažuje návrat psacích strojů. Bylo by to pro práci s tajnými materiály, aby se ztížila jejich případná krádež. Ruské tajné služby svému prezidentovi pravidelně tento druh informací předávají na papírech z psacích strojů.

Představit si třeba nedokážou vědci tu skutečnost, jak se na vesmírnou stanici ISS, její vnější plášť, dostal plankton a další mikroorganismy. Můžou tedy přežít kosmické záření, nulovou gravitaci i nízké teploty. A proč ne? Jak by asi zkoumali amazonské šamany, kteří se dokáží „teleportovat“ ve změ-

Z obsahu

Osobní zprávy	6
Školství	12
Spolky	19
Sport	22

něných stavech vědomí nejen mimo svá těla, ale i mimo naši planetu.

Pozitivní emoce zvětšují rozsah naší pozornosti. Při mluvení o pozitivních cílech a snech se aktivují mozková centra otevírající před námi nové možnosti. Psychologové věnující se studiu pozitivních pocitů a jejich působení tvrdí, že cítíme-li se dobře, naše vnímání se rozšiřuje z obvyklého sebestředného soustředění na „já“ na všeobecnější a vřelejší „my“. Když někomu upečete dort a nazdobíte jej třeba květy heřmánku, výsledná krása a radost potěší hned několik lidí. Nedávno jsem si spletl název filmu s Dustinem Hoffmanem, který jsem chtěl blízké osobě doporučit. Řekl jsem, že se jmenuje asi „Lepší už to nebude“. Nenašli jsme jej a zjistili později, že jeho pravý název je „Horší než jsme čekali“...

Stanislav Zela, šéfredaktor

SOUTĚŽ „O NEJHEZČÍ OKNO, BALKON A PŘEDZAHRÁDKU“

Rybečtí

Osíčkovi

Káčerkovi

Rotterovi

NAŠE PŘEDSTAVA, JAK BY MOHLA
VYPADAT SOUČASNÁ UBYTOVNA
MARYŠA NA KOLONII PO
PŘIPRAVOVANÉ REKONSTRUKCI

Informace o investičních akcích

Rád bych vám, vážení spoluobčané, sdělil aktuální informace o průběhu projektu „Sportovní areál Rohatec“ a „Revitalizace objektu č. p. 236, ul. Školní, Rohatec“.

Zadávací dokumentace s podmínkami výběrového řízení na dodavatele k projektu „Sportovní areál Rohatec“ je již zveřejněna na profilu zadavatele a také na webu obce (www.rohatec.cz, v sekci zakázky obce/ zakázky z profilu zadavatele). Dne 2. 10. 2014 proběhlo otevírání obálek s nabídkami od uchazečů, kterých bylo celkem devět, a následně proběhne jejich hodnocení. Termín pro otevírání a hodnocení nabídek byl o několik málo dní posunut. Důvodem bylo vymezit a zpřesnit v zadávací dokumentaci kvalitu umělého povrchu, aby jednotliví uchazeči nabízeli jen ten nejkvalitnější.

Rovněž zadávací dokumentace k projektu zateplení budovy staré školy s názvem „Revitalizace objektu č. p. 236, ul. Školní, Rohatec“ je schválena a zveřejněna na profilu zadavatele, stejně tak jako „Sportovní areál Rohatec“. Otevírání obálek s nabídkami a následné hodnocení předložených nabídek se bude konat dne 15. 10. 2014.

Na profilu zadavatele a také na obecním webu – www.rohatec.cz v sekci zakázky obce/zakázky z profilu zadavatele – budou zveřejněny výsledky výběrového řízení pro obě významné investiční akce včetně smlouvy o dílo s vítězným uchazečem.

Miroslav Králík
starosta obce

Vandal zapřemýšlel a zastavil se u mne ...

Přišel. Jednoho odpoledne někdo klepe na dveře od mojí kanceláře. Prosim, pojdte dál, uslyšel. Ve dveřích stál mladík, představil se. Pojd' dál, posad' se, řekl jsem mu. Co tě přivádí za mnou, zeptal jsem se. Já jsem poškodil ten kříž na Nových Řádcích, odpověděl. Téma našeho rozhovoru

tím bylo zcela jasné. Řekli jsme si hodně užitečných a podnětných informací, jak v obecné rovině o ničení a poškozování věcí, tak naprosto konkrétně o kamenném kříži, probrali jsme společně některé momenty jednání a chování lidí v různých situacích, které může život přinést. Nicméně

musím ocenit jeho odvahu a odhodlání za mnou přijít a otevřeně o problému hovořit. Jednoduché to jistě nebylo, přiznat se.

Celý případ měl dohru u soudu, a kromě potrestání musí ještě uhradit škodu v plné výši.

Miroslav Králík, starosta obce

Hody

Vážení a milí spoluobčané, jsme rádi, že se můžeme podělit několika řádky o dojmy z hodového dění.

Jak se traduje v pergamentu o tom, že léto došlo do druhé polovice a že se škrobí trčence, tak i tato událost dorazila k nám do Rohatce. Je zvykem, že každý rok, než začnou hody, máme předhodový týden, ve kterém je sice hodně práce, ale zároveň i legrace. Opět se konalo posezení u cimbálu, kde jsme si zazpívali a zatancovali. A hned další den jsme fandili na turnaji ve fotbale na hřišti. Kluci z chasy nám vybojovali krásné druhé místo.

Hodová neděle začala tradičně mší svatou v kostele sv. Bartoloměje. U kostela byl rovněž sraz chasy, která šla dědinou pro stárka. Průvod byl pěkný, u stárka Jana Macháčka proběhlo všechno tak, jak mělo. Pěkně zazpíval, zatančil a spokojeně pokračoval ke své stárce Lence Strnadové. Dokonce i počasí se nakonec umoudřilo. Co by ne, když stárek tvrdil, že má počasí objednané. Před domem stárky jsme si užili společně písničku Tluču, tluču. Myslíme si, že u této písni, která se vryje nejen do paměti, ale i do srdce, si každý rád zavzpomíná na své stárkování. K báječné atmosféře nám napomohla dechová hudba Stříbrňanka, zejména kapelník pan Horký, který program vtipně doprovázel slovem. Z naší strany se nám hody velmi líbily a těšíme se na příští rok, až se zase všichni spolu sejdem.

Chtěli bychom poděkovat panu starostovi a paní místostarostce za uskutečnění hodů, za ochotu a pěknou spolupráci. Velké poděkování patří našim rodinám, které pro nás byly tou největší oporou. Také všem babičkám, tetičkám a maminkám bychom chtěli poděkovat za jejich trpělivost a snahu při chys-

tání a oblékání kroje. Dále chceme poděkovat rohateckému mužskému sboru za jejich pěkné vystoupení pod zeleným. Dík všem krojovaným, že tvoříte společně naši rohateckou chasu, že jste se zúčastnili nejen hodů, ale i všech příprav a pomohli vytvořit hody, na které budeme rádi vzpomínat. Nesmíme opomenout poděkovat paní Petře Tomanové, paní Evě Šebesťové, panu Františkovi Pavlicovi, panu Josefovi Cmolovi, panu Jirkovi Belžíkovi a všem pracovníkům obce. A poslední poděkování věnujeme Klubu přátel chasy, bez kterých by to jednoduše nešlo.

Závěrem bychom vás chtěli pozvat na Kateřinskou zábavu s dechovou hudbou Vlčnovjanka, abyste si s námi došli zazpívat a zatančit za větší účasti, než na šátečkové zábavě. Ještě jednou všem děkujeme a budeme se těšit opět v listopadu.

Stárci rohatecké chasy
Jan Macháček a Lenka Strnadová

Co byste měli vědět, než půjdete k volební urně

V záhlaví každého hlasovacího lístku je kromě názvu obce uveden počet členů zastupitelstva. Volič může zvolit nejvýše tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva obce má být zvoleno (např. 21). Volit můžeme buď celou jednu stranu (označíme ji křížkem a tím dáme hlas všem jejím 21 uchazečům podle daného pořadí), což je pro danou volební stranu nejprůzračnější, nebo jednotlivé kandidáty napříč volebními stranami (zakřížkujeme jich nejvýše 21 před jménem), či několik kandidátů z různých stran a k tomu jednu stranu (hlasy tak získá třeba deset osobností napříč stranami a prvních jedenáct u zakřížkované strany).

Kdy budou známy výsledky voleb a dokdy se musí sejít nové zastupitelstvo ke zvolení radních a posléze starosty a místostarosty?

Výsledky voleb budou zveřejněny po jednání Státní volební komise, vyjít by měly ve Sbírce zákonů v úterý 14. října. Ustavující zasedání nově zvoleného zastupitelstva obce svolává dosavadní starosta po uplynutí lhůty pro podání návrhu soudu na neplatnost voleb nebo hlasování tak, aby se konalo do 15 dnů ode dne uplynutí této lhůty.

Lenka Hostýnková

Soutěž o nejkrásnější obecní úřad či radnici

Jak jsme vás v minulých číslech našeho zpravodaje informovali, zúčastnila se i naše obec této soutěže, kterou vyhlásila redakce Moravského hospodářství. Z internetových stránek jsme získali informaci, že náš obecní úřad se mezi deset finalistů

neprobíjalo. Architekty více zaujaly budovy radnic či obecních úřadů Hodonín, Hostinné, Napajedla, Náchod, Okříšky, Police nad Metují, Prostějov, Pustá Polom, Rýmařov a Slezská Ostrava. Ve všech případech se jedná o nově zrestaurované

historické budovy. Moderní architektura tentokrát nezabodovala. Hlasovat o vítězi můžete i vy až do 15. října letošního roku. Způsob hlasování najdete na webových stránkách Moravského hospodářství.

Lenka Hostýnková

Krátké zprávy

- Opět někomu vadilo nedávno vyměněné sklo autobusové zastávky u kostela. Zatím neznámý pachatel sklo rozbil, zřejmě skleněnou lahví. Vzhledem k tomu, že se jedná o sklo speciální a navíc atypického tvaru, výměna není levná. Případ řeší policie.
- Svoji přebytečnou energii si někdo vybil i na celkem nové lavice na dětském hřišti na Kolonii, jak je patrné z fotografie.

- Malá, nedávno zasazená lípa před kostelem nedokázala odolat zvláštní hře malých dětí, které jí – za přítomnosti maminky – otrhaly listy a větve zlomily.
- Touto cestou bych na závěr ráda požádala ty, kteří trhají a uštipují pokojové rostliny v interiéru obecního úřadu za účelem získání tzv. omládků, aby požádali kohokoliv z personálu na radnici, nejlépe paní uklízečku, která o zeleň pečuje. Bude-li to možné, rádi se o květiny podělíme, ovšem méně devastujícím způsobem.
- Upozorňujeme občany, zejména bydlící v ulicích Vítězná a Mírová, na větší opatrnost v blízkosti místní komunikace. Došlo zde k intenzivnějšímu provozu z důvodu opravy komunikace Hodonín – Ratíškovice.
- Mateřská škola Rohatec děkuje majiteli Květinářství u autobusové zastávky panu Marcelovi Koupému za sponzorský dar pro školní zahradu. DĚKUJEME

Lenka Hostýnková

Co jsme pro vás společně připravili do konce letošního roku

10. 10.	Den seniorů , kulturní dům, pořádá Klub důchodců, o. s.	22. 11.	Kateřinská zábava s DH Vlčnovjanka, kulturní dům
14. – 15. 10.	Bleší trh , kulturní dům, pořádá SRPŠ	29. 11.	Blíží se vánoce , kulturní dům, pořádá ZO ČZS
18. – 26. 10.	Co si povídaly nitky s paličkami , výstava v muzeu	4. 12.	Adventní zastavení , před ZŠ, pořádá SRPŠ ve spolupráci se ZŠ
23. 10.	Lampionový průvod , pořádá SRPŠ	6. 12.	Košt mladých vín , kulturní dům, pořádá ZO ČZS
26. 10.	Linka důvěry , kulturní dům, divadelní představení souboru Svatopluk, pořádá ZO ČZS	7. 12.	Mikulášský karneval , kulturní dům, pořádá SDH
15. 11.	Sbírám, sbíráš, sbíráme , muzeum, pořádá Klub důchodců, o. s.	12. 12.	Vánoční večírek , kulturní dům, pořádá ZO SZPO
		30. 12.	Silvestr seniorů , kulturní dům, pořádá Klub důchodců, o. s.

Za všechny pořadatele vás srdečně zveme.

Je jen málo akcí, které by se obešly bez těchto lidí

Tentokrát si všimněme jedinců, kteří stojí málokdy v popředí. Bez jejich práce na přípravě a průběhu kulturních, sportovních či jiných akcí by tyto nikdy nemohly být takové, na jaké jsme si již zvykli a jejichž zajištění považujeme za

samozřejmost. Chceme poděkovat Jirkovi Belžíkovi a jeho pomocníkům (na fotografii s Eliškou Belžíkovou a Veronikou Zychovou) za obětavou a perfektní práci nejen během letošních hodů, paní Veronice Čachotské, která je vždy ochotná

zajistit provoz šatny či prodej vstupenek, paní Miroslavě Tomšejové za to, že ochotně dodá výborné koláčky, mnohdy i formou sponzorského daru. Dík patří zcela zaslouženě i zaměstnancům obce za to, že je možné se na ně vždy spolehnout.

Lenka Hostýnková

Osobní zprávy

NAROZENÍ – září, říjen 2014

Adam Stolarík
Eva Kozánková
David Kaniánský

Sňatky

Pavel Panáček a Jana Šiková

ÚMRTÍ – září, říjen 2014

Marie Teturová	83 let
Eva Kubíková	58 let
Naděžda Salčáková	95 let
František Toman	84 let

Výročí sňatku

V září oslavili 50 let společného života manželé:
Jan a Anna Burešovi – ulice Hodonínská

Jana Mikulicová, matrikářka

ZA ROHATCEM, ZA DĚDINÚ

V sobotu 13. září jsme se s příznivci lidové písničky v podání mužských a ženských sborů opět sešli v místním kulturním domě, abychom strávili příjemné odpoledne. Letošního podzimního zpívání se kromě rohateckého mužského sboru zúčastnili zpěváci ze Zlína, Svatobořic-Mistřína a Týnce. Pozvání přijal i mužský sbor Kúty

a folklorní skupina Gbelan. Příjemným zpestřením bylo vystoupení ženského sboru ze Zlína Děvčice z Vonice. Potěšil nás téměř zaplněný sál a věříme, že náš společně strávený čas nebyl časem ztraceným.

Tato akce byla finančně podpořena z rozpočtu Jihomoravského kraje v rámci dotačního programu Podpora

rozvoje v oblasti kultury a památkové péče v roce 2014.

Je součástí mikroprojektu S písní přes Moravu spolufinancovaného z dotačních titulů v rámci rozvoje přeshraničního regionu a spolupráce v rámci udržitelnosti projektu.

Jiří Hostýnek, mužský sbor Rohatec

VÝSTAVA KRESEB Z POZŮSTALOSTI JAROSLAVA VAŇKA

Obec Rohatec spolu s muzejní komisí připravily při příležitosti hodů hodnotný kulturní zážitek, kterým bylo současně připomenuto sto let od narození místního umělce Jaroslava Vaňka. Mnoho bylo těch, kdo se mě tázali, kdože to byl, co dělal a tak podobně. A že maloval, to už vědělo jen pár lidí. Jaké bylo překvapení, když zhlédli výstavu s téměř stovkou obrazů, skic či jen studií. A to byla jen část toho, co pan Vaňek namaloval. Pro většinu z nás bylo opravdu překvapením, že tento umělec mezi námi žil a téměř nic se o něm nevědělo. Ve stručnosti se o něm dá říct to, že se narodil v Brně v roce 1914. Absolvoval textilní průmyslovku. V oboru nenašel místo, proto absolvoval kurs pro výpravčí vlaků u ČSD. Sloužil tam, kam byl přidělen. Když se v roce 1947 oženil, získal práci i byt v Rohatci na nádraží. Většinu volného času věnoval malování. Jen tak, pro sebe, pro radost. Většinou to byly krajiny, domy, pole, převážně v okolí Rohatce. Vidět je to na obrazech z let 1947 až 1950. Po seznámení se s učitelem, později profesorem a akademickým malířem Karlem Novákem, změnil techniku malby. Jeho zájmy a pohledy na malované objekty začaly mít poznenáhlu jiný charakter. Inspiroval se Picassem, ale i našimi tehdy moderními malíři – Filla, Rabas a jiní. Snad měl i větší ambice, než jen malovat tzv. do šuplíku. Veřejně nevystavoval. Jedna z jeho mála veřejných aktivit, jak mně potvrdil JUDr. Krejčí, byla ta, že na jeho popud vymaloval výjevy ze života skautů stěny klubovny Junáka. To však vzalo za své při ukončení činnosti této organizace, nota bene zbouřením „dřeváku.“ Podařilo se mu realizovat výstavu svých, na tehdejší dobu velmi moderních až abstraktních obrazů, v prostorách restaurace na nádraží. Několik jich tam zůstalo natrvalo až do doby, než se ztratily. Další výstava jeho prací byla realizována v nově otevřeném Kulturním domě na Kolonii.

Náměty pro svou krajinnou tvorbu nacházel nejdříve v Rohatci a okolí, později to byly výjevy z Valašska, Krkonoš, ze Slovenska, ale i od Baltu. Jeho oblíbeným motivem byly chalupy v horách se stromy v okolí. Kromě krajino-malby se dá říci, že jeho livemotivem byla abstrakce. Obrazy různých postav, především žen, jsou v tomto směru téměř dokonalé. Kromě mimořádného rozsahu námětů používal různé dostupné techniky a materiály. Velmi dobře působí akvarely na ručním papíře. Podle mne je to dokonalost sama. Ale i jeho kresby pastelem, uhlím, tuší či olejem jsou pozoruhodné. Osvojil si i velmi působivou techniku.

Po načrtnutí motivu tužkou obtáhl voskem kontury objektů a akvarelovými barvami obraz dokončil. Vznikl tak velmi působivý obraz krajiny. Vystaveným obrazům neškodilo ani to, že převážná část tvorby nebyla zarámována, ale pouze dána do bílé papírové pasparty nebo jednoduše pod sklo.

O citlivé uspořádání vystavovaných exponátů v prostorách muzea se postarali kromě Jaroslava Vaňka mladšího, autora syna, pan Zdeněk Bíza a Mgr. Blanka Fajkusová. Vlastní výstava byla otevřena v sobotu 23. srpna za účasti představitelů obce, rodiny a přátel. Uvítacím projevem výstavu zahájil starosta obce Mgr. Miroslav Králík. Návštěvníci mohli expozici zhlédnout v hodovém období po čtyři odpoledne. Navštívily ji přes tři stovky spokojených návštěvníků. Vyšli jsme vstříc i školákům a po zahájení školního roku jsme jim umožnili prohlídku této zajímavé výstavy. Přišli žáci tří ročníků s pedagogickým doprovodem.

Věříme, že se výstava líbila a většina lidí si odnesla pěkný zážitek. Svědčí o tom i pocity návštěvníků, vyjádřené v návštěvní knize.

Antonín Jaroš

P.S.

Chceme tímto vyjádřit velké poděkování a uznání panu Jaroslavovi Vaňkovi mladšímu, který nabídl Obci Rohatec a také mateřské škole několik originálních děl podle jejich vlastního výběru. Takový čin nebývá běžný. Proto si ho patřičně vážíme.

Lenka Hostýnková

OPRAVA KAPLE SV. BARTOLOMĚJE

V letních měsících jste mohli na ulici Slovácká vidět čilý stavební ruch. Nejstarší stavba naší obce – kaple sv. Bartoloměje, která je presbytářem původního starého gotického rohateckého kostela, stojící před farou, prošla opravou a rekonstrukcí. Bylo nutno zpevnit vazbu střechy, proběhla kompletní výměna krytiny. Jelikož se jedná o kulturní památku, musely se dodržet postupy k zachování stejného stavu. Obnovou prošel

také dvouramenný kříž. Celková suma za opravy činila 94 tisíc korun. Naše poděkování patří Tomáši Tomanovi a Karlu Stehlíkovi za materiální pomoc, firmě Střechy Macháček za provedenou práci, a také radě obce Rohatec za poskytnutou dotaci na nákup krytiny. Svou nezměrnou energii, čas a odhodlání opravě stavby věnoval pan Josef Pokorník – děkujeme.

Za farní radu - Jara Adamec

SKAUTI V ROHATCI

V minulém čísle jsme si řekli něco o počátcích skautingu a činnosti Junáka v Rohatci. Skončili jsme koncem roku 1945. Rok nadcházející již měl být ve znamení plného života. Členská základna se rozrůstala a příznivců Junáka přibývalo. Také nebyl nedostatek vedoucích. Na studia odešel Miloš Kuriviál, přibyli však noví studenti. Ti si udělali rádcovské kurzy. Z jedné družiny byli hned tři. Kromě stávajících Bobrů vznikly družiny Veverek a Vyder. Každá měla založenou kroniku, kde si můžeme ze zápisů učinit představu o jejich práci. Zachovalo se i dostatečné množství fotografického materiálu. Ten se podařilo panu Bízovi oskenovat a uložit do archivu místní kroniky.

Dle dochovaných dokumentů a vzpomínek dosud žijících skautů byla činnost a práce více než úspěšná. V klubovně, jak se říkalo dřeváku na Kopci, bylo živo. Scházely se tam jednotlivé družiny, vedoucí tam s mladými nacvičovali hry, učili se různé dovednosti a připravovali se na letní sezonu. Podle dochovaných zápisů byla v zimě činnost vzhledem k podmínkám trvajícím v klubovně (světlo, teplo) velmi omezena, ale na jaře se už konaly různé soutěže. Téměř ve všem měli prim Bobři. V různých dovednostech poráželi Veverky i Vydry. Družina Vydry však buď neměla kroniku nebo se kronika ztratila. Dočítám se o dění jen v zápisech ostatních dvou družin. Společně nacvičovali divadelní hru. Opět však není známo, kdy a kde se hrála. Vím jen, že s ní měli úspěch v Bzenici. Tam se konalo i setkání Junáků ze Slovácké oblasti. Rohatečtí Junáci měli dvě družstva. Z asi patnácti soutěžících obsadili naši čtvrté a jedenácté místo. Málo se píše o zapojení děvčat. Prim hraje Bobina, o dalších jsou jen zmínky. U některých přezdivek a jmen už nyní ani není známo, komu patřila. Kromě již zmíněných v první části to byly přezdívky Žufánek, Čibuk, Vrtal, Kamelot, Stoklas, Boja, Cibínek, Žmochlín. Byli však i tací, co přezdívky neměli. Na-

příklad Rosta (snad Hnilica nebo Škromach či Rybecký), Fíll, Bill (předpoklad je, že to je Škromach Laďa, po odchodu Hoše vede rohatecké skauty) a mnozí jiní.

Slaveny byly různé svátky. Pozornost byla věnována českým hrdinům. Prim hrál Jan Hus.

Vrcholem skautského života je tábor a život v něm. V roce 1946 byl až v srpnu. Uskutečnil se v Radějově. S převozem materiálu pomohl nákladák z Küfferlovky. Zúčastnilo se ho přes dvacet táborníků. Vedoucím byl Hoša. Kromě koupání a provozování her všeho druhu bylo i vykonávání všelijakých prací nutných pro život v táboře, počínaje hlídkováním, nošením dřeva, přípravou táboráku, až po službu v kuchyni a další nezbytné práce spojené se životem v táboře. Táborníci absolvovali pěší výšlap na slovenskou Javorinu. Trasa vedla přes území, kde ještě nedávno operovali partyzáni. Materiál a všechny potřebné věci byly poté pečlivě uschovány. To pak posloužilo příští rok k vybudování tábora v podhůří Chřibů poblíž obce Stupava. Zde byly využity zkušenosti z táborničení v předchozích letech. Stavba stanů a jejich uspořádání již byly hračkou. V okolí nebyly podmínky ke koupání, okolní terén však vybízel k procházkám, například na hrad Buchlov, zámek v Buchlovicích a na přilehlé kopce chřibské pahorkatiny. Nejdelší a také dobře hodnocený byl dlouhý pochod až do Uherského Hradiště. Tam byl mimo jiné navštíven Ruda Zbořil, který byl hospitalizován v nemocnici. Kromě dobrého pocitu z návštěvy zbyly i vzpomínky na otláčené paty. Jistě nenezajímavá je skutečnost, že v tu dobu procházely naším územím skupiny Banderovců. Byly to zbytky vojsk, která vedl ukrajinský vůdce Bandera. Přes naše území se chtěl dostat do Německa, kde očekával pomoc od Američanů. Během války jeho vojsko údajně kolaborovalo s fašisty a na našem území nebyl vítaným hostem. Tábor však nebyl bezprostředně ohrožen

a byl úspěšně dokončen. Nikdo tehdy nevěřil, že je to poslední tábor rohateckých Junáků. Ještě na podzim roku 1947 se v klubovně konaly schůzky a besedy Rádců. Vykazovaly činnost po stránce vědomostí a znalostí z různých oborů. Připravoval se i tábor pro rok 1948. V kronice, kde je tato činnost popisována, je několik listů vytrháno, podobně jako v kronice Bobrů. Zprávy z tohoto období máme jen velmi kusé.

V polovině roku 1947 je bratr Spytihněv Krejčí, jinak zvaný Hoša, služebně u ČSD převelen do Hranic. Tím je velmi ochuzeno rohatecké Junáctvo. Vedoucí jeho typu se už nikdy nenašel. Přišel rok 1948, dochází k mnohým politickým změnám. Junák je nejdříve podřízen vedení Českého svazu mládeže, aby v roce 1950 byl zrušen úplně. To byla zrušena i junácká klubovna. Většina materiálu přešla pod ČSM. Zůstalo jen pár deníků. Některé jsou k dispozici u různých členů, často ve velmi špatném a neúplném stavu. Poslední zápis o Junáctvu v Rohatci je z 10. července 1950. Pisatel se loučí s junáctvím jako takovým, sám se podepisuje jako poslední „bobr“.

Tím by mohlo povídání o Junácích v Rohatci končit. Dovolte několik poznámek na závěr. Většina Junáků se později úspěšně uplatnila. A to jak v hospodářském, tak politickém životě. Mnozí se stali členy KSČ. Proto v roce 1968, kdy v politickém životě dochází v republice k obnově poměrů, o znovuzaložení místní organizace Junáka nebyla ani zmínka. Podobně to bylo i v roce 1989. Velmi zajímavý, a dá se říci, že i ukázkový příklad, představuje osud zakladatele rohateckého Junáka. Ač straník a významný funkcionář hospodářský i politický, JUDr. Krejčí (studoval až po přestěhování do Hranic), se zapojil do činnosti

a práce v Junáku v městě Hranice na Moravě. Dokonce za tuto činnost obdržel v roce 1972 vyznamenání. Současně, především pro jeho názory na vstup vojsk spřátelených armád v roce 1968, je vyloučen z KSČ a politických funkcí v Hranicích a postupně služebně suspendován až na výpraviho železniční stanice nejnižšího řádu. Tím byl významně poškozen při odchodu do penze. Aby si zachoval jakýsi životní standard, pracoval jako důchodce v Kovošrotě. Znalost cizích řečí využil jako průvodce cestovních kanceláří v zahraničí.

Celkově lze říci, že Junáci u nás stále žijí, podobně jako skauti po celém světě. V republice je v současné době kolem padesáti tisíc Junáků a stále přibývají další. Prohlubuje se i mezinárodní přátelství. Jsou pořádána setkání zvaná Jamboree. Naposled se uskutečnilo letos v České republice, konkrétně u Máchova jezera. Kromě skautů našich se zúčastnili také skauti z Maďarska, Polska a Slovenska. Téma sjezdu bylo vytýčeno heslem „Připraven pro budoucnost“.

Na závěr chci rovněž vyslovit přání, aby nejen skauti, ale my všichni, jsme byli na budoucnost jaksepatří připraveni.

Antonín Jaroš

DŮM KULTURY HODONÍN A DIVADELNÍ SOUBOR SVATOPLUK
UVÁDÍ HRU

PREMIÉRA
9. 9. 2014

Elaine May

LINKA DŮVĚRY

Překlad:
Radio, sedna
linda
Kněžmayer
Svetla, zvuk
Významná spolupráce
Teat sleduje

Michael Žantovský
Vladimír Jašek a KOLEKTIV
Josef Čerňavský a Martin Jura
Věra Slezáková
Petr Hnilica
Jiří Hříst
Martina Blahová

Osoby n obsazení:
Ingrid Mesvadlová
Věra Slezáková (alt. Martina Blahová)
Jiří Pavlíček
Rudolf Kovář (alt. Věra Slezáková)
Vladimír Jašek

26. 10. 2014 v 18.00
Kulturní dům Rohatec

VSTUPNÉ:

www.kulturnidum.cz
www.svatoopluk.cz

OŘEŠÁK MARS

Vážení čtenáři, říjen je čas, kdy je možné zakoupit a zasadit stromky. V tomto čísle časopisu Rohatecká obec bych se s vámi chtěl podělit o mé zkušenosti s pěstováním ořešáků. Když jsem začal s úpravou zahrady před mnoha léty, rozhodl jsem se vykácet staré obrovské stromy ořešáků, jejichž plody byly drobné a výtěžnost jádra byla malá, ze tří kilogramů ořechů jsem získal jeden kilogram jádra a to nemluvím o čase, které louskání malých ořechů zabere. Vyzkou-

šel jsem ledacos a nakonec absolutním vítězem se stala odrůda Mars, kterou si troufnu doporučit každému. Na zahradě mně roste od roku 1992. Strom roste středně bujně a vytváří širší, středně hustou korunu. Doporučuji roubovaný ořešák, který má jistotu velkých plodů, dříve plodí a má až o 1/3 menší korunu než semenáč. Ze dvou kilogramů ořechů získáte cca 1 kg jádra a jeho plodnost je velká a pravidelná. Je to nejpozději rašící odrůda a nebývá poškozována pozd-

ními jarními mrazy. Mohu potvrdit, že dokonce i v roce 2012, kdy 18. května ranní mrazíky zničily velkou část úrody, měl ořechy. Plod je velký, široce vejčitý až oválný, s výraznou špičkou a pískově žlutou polopapírovou skořápkou. Jádro je velké, dobře vyplňuje celou skořápkou a dobře se louská. Má příjemnou lahodnou chuť. Podle mých dosavadních zkušeností netrpí žádnými nemocemi.

Drahoslav Melo

DUNAJSKÁ DELTA V RUMUNSKU

Podívat se do této oblasti nás s přáteli již dlouho lákalo při našich toulkách po Rumunsku. Cestou k Deltě jsme se podívali v Bukurešti na prezidentský palác, kde se Ceausescu opravdu vyřadil. Zanechal svým spoluobčanům, než jej oni zastřelili spolu s jeho ženou, tuto obhlédnou stavbu, která je vedle amerického Pentagonu a tibetské Potaly největší na světě. Užili jsme si v horách i jízdu po slavné Transfagaraské magistrále. To je další dílo tohoto prezidenta. Vybudoval ji v sedmdesátých letech dvacátého století za pět let. Je to více než devadesát kilometrů, které pomocí šesti set tun dynamitu vytvořili. Zemřelo tam tehdy 38 lidí. Pravdou je, že pánové z nejznámější světové motoristické show Top Gear ji nazvali nejkrásnější silnicí na světě.

Delta je údajně nejmladší krajinou v celé Evropě. Byla vyhlášena biosférickou rezervací, kde je přísně chráněno více než 500 čtverečních kilometrů, a stala se památkou na seznamu Světového dědictví UNESCO. Je rájem pro mnohé živočichy, především však pro ptáky, kteří přilétávají při svém stěhování na jaro či na podzim z Indie a Číny.

Také z Afriky či Sibiře, a to proto, aby se zde množili či přezimovali.

V této „evropské Amazonii“ najdeme největší kolonie pelikánů na našem kontinentu. Volavky, kormorány, lesklé ibisy i zlaté orly. Vydry, ondatry, tchoři, lišky, vlci a mnoho dalších tu nalézají svou potravu v podobě ryb nebo menších zvířat.

V Rumunsku odedávna žili rybáři, kteří se museli potýkat v tomto drsném kraji s neskutečným množstvím komárů nebo s mrazivými sibiřskými větry.

Díky nešetrnému hospodaření s průmyslovými hnojivy na polích se začaly nepřiměřeně vyvíjet řasy, které způsobily odkysličení vody a tím následný pokles množství ryb. Vymizel tady již takřka jeseter, ceněná a dříve zde hojná ryba.

Dunajská delta je nádherné místo, které stojí za zhlédnutí. Cestou k ní se můžete vykoupat v moři a zažít mnoho zajímavých dobrodružství, která v našem středozeří těžko dohledáme.

Stanislav Zela
foto na str. 27

PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ NA ČTENÁŘE

Díky projektu „Už jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka 2014“, který již po šesté vyhlásil SKIP ČR, se letos poprvé zúčastnila i naše rohatecká knihovna. Cílem tohoto projektu je rozvoj čtenářských návyků žáků již od prvního ročníku školní docházky. Smyslem akce „Pasování prvňáčků na čtenáře“ je přivést žáky prvních tříd do knihovny a tím jim usnadnit cestu k rozvoji čtenářské gramotnosti.

Dne 18. června byli naši prvňáčci pasováni panem ředitelem spolu s knihovnicí na čtenáře a na základě vzájemné spolupráce s knihovnou byla dětem na památku předána knížka Od A do Zet Abeceda Magdaleny Wagnerové. Nejdříve děti

musely ukázat, jak umí číst a stvrdit slib do řádu čtenářského.

Děti obdržely čestný čtenářský průkaz do naší knihovny. Bylo to moc milé setkání a pro děti byl asi největší zážitek, když si mohly prohlédnout a osahat „opravdový“ meč, kterým byly pasovány.

„Pasováním prvňáčků na čtenáře“ se staly děti čtenáři a věřím, že se jim otevírá brána kouzelného světa knih, aby poznaly, proč stojí za to umět číst. Budu ráda, když je s sebou vezmou do knihovny nejen rodiče, ale třeba i babička s dědou, ať jej objevují spolu!

Jana Charvátová

ŠKOLSTVÍ

Stránka (ne)jen pro děti

*Mít velké cíle je základní kámen
pro váš úspěch.*

Škola začala, tak s chutí do řešení úkolů!

1. Než půjdete do školy, chcete si opět tři topinky, ale máte málo času. Jak nejrychleji to jde stihnout, jestliže máte pánev, na kterou se vejdou jenom dva krajíce najednou a opečení topinky po jedné straně trvá dvě minuty? Přemýšlejte ...

I když zde máte i řešení, pokuste se na to přijít sami.

3. Jak se pomocí vody získá světlo?

Pro zasmání:

Pepík sedí nad učebnicí a tu se zeptá: Tati, nevíš, kde jsou Krkonoše? Táta čte noviny a odpoví: Zeptej se mámy, ona pořád všechno uklízí.

2. Kdo to přečte?

7470 ZPR4V4 V4M UK4Z3, J4K N453 MY5L
D0K4Z3 N3UV3R173LN3 V3C1! PU50B1V3 V3C1!
N4 Z4C47KU 70 BYL0 73ZK3, 4L3 73D N4 70M70
R4DKU 7V0J3 MY5L MUZ3 C157 4U70M471CKY
B3Z PR3MY5L3N1. BUD N4 53B3 HRDY!
P0UZ3 N3K73R1 L1D3 70HL3 M0H0U PR3C157.
GR47ULUJI!

Úspěšný školní rok
Kol.

Rěšení:
1. Na pánev dáme dva krajíce a opečeme je po jedné straně (2 min.). Pak jednu vyndáme, druhou z ní otočíme a přidáme k ní třetí (zatím nepoužitý) krajíc. Pečeme (zatím 4 min.). Hotovou vyndáme, zbylou otočíme a přidáme k ní kamarádku z prvního kola, pečeme. Hotovo - celkem 6 minut.
2. Tato zpráva vám ukáže, jak naše mysl dokáže neuvěřitelné věci. Na začátku to bylo těžké, ale teď na tomto řádku tvoje mysl může číst auto-maticky bez přemýšlení. Bud na sebe hrdý! Pouze někteří lidé tohle mohli mohou přecíst. Gratuluji!
3. Umyjeme okna

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK V NAŠÍ MATEŘSKÉ ŠKOLE

Nastalo září a budovu mateřské školy opět zaplnili malí človičkové. Ti, kteří jsou zde už druhým nebo třetím rokem, si mají stále co povídat, protože zážitků z prázdnin je nepřeberně a i zdánlivě malý prázdninový zážitek se po rozhovoru mění ve velký příběh.

Některé děti, které jsou u nás poprvé, přišly odvážně, jiné bojují se slzičkami a bude nějakou dobu trvat, než se „zabydlí a zdomácní.“ My však ze zkušenosti víme, že ten malý slzičkový človiček za rok mamince řekne, aby pro něj přišla později, protože si chce ještě hrát. Teď se zatím seznamují se vším novým a neznámým kolem sebe. Všechno má svůj ČAS.

První akcí pro děti v tomto školním roce byla návštěva studentek medicíny zubního lékařství. Poutavou formou s použitím obrázků a rozhovoru seznámily děti se správným čištěním zoubků. Humorná situace nastala, když se jedno z dětí zodpovědně zeptalo, zda si i jeho babička má čistit vydávací zuby krouživým pohybem a měkkým kartáčkem.

Je teprve září, ale děti již vytvořily spoustu krásných výtvarných prací s podzimní tematikou, naučily se písničky a básničky o podzimu. A tím se vlastně pomalu loučíme s létem, ačkoliv je ještě pěkně teplo.

Sbohem léto, sbohem slunce,

žlutne listí na jablůnce.

Čápi od nás odlétají,

potoky se chladně zdají.

Vítr z hor se vrátil k nám,

na louce si zpívá sám.

Zpívá, zpívá písničku

o podzimním větříčku.

Sbohem léto, už je čas,

však příští rok přijdeš zas.

My se však s dětmi těšíme na spoustu připravovaných akcí i zajímavých aktivit, protože rok má přece čtyři roční období.

Mateřská škola Rohatec

OCENĚNÍ KUCHAŘEK ZŠ ROHATEC

Z KRAJSKÉHO ÚŘADU JIHOMORAVSKÉHO KRAJE K 50. VÝROČÍ ŠKOLNÍHO STRAVOVÁNÍ

Vážená paní vedoucí,
moc děkuji za pěknou zprávu i nápaditý příspěvek. Velmi mne těší Váš zájem o školní stravování. Váš přístup a láska, s jakou práci ve školní jídelně vykonáváte, jsou obdivuhodné a patří za ně přinejmenším pochvala a uznání.

Veškeré nestandardní aktivity také ukazují i na to, že máte výborný nejen kolektiv, ale

i podporu v obci, za což jsem moc ráda. Společně se podílíte na dobrém jménu školního stravování, za což děkuji.

Ing. Olga Hudcová

odbor školství

oddělení organizační a správní

referent pro školní stravování

Krajský úřad Jihomoravského kraje

MATEMATICKÁ POHÁDKA

Napsaly Adéla Bejdová a Gabriela Vičarová, VI. třída

Byl jednou jeden chlapec, jmenoval se David. Byl v páté třídě, měl problémy s učením, ale především to byl obrovský darebák. Házel do oken kameny, až se sklo roztránilo, nadával ostatním, byl zlý a drzý a ještě z toho všeho měl potěšení. Už to zacházelo tak daleko, že mu hrozila dvojka z chování. Protože už to začal opravdu přehánět, neměli ho už rádi žádní spolužáci, a tak byl osamělý. I v jídelně na oběd seděl sám. Nikdo se s ním nechtěl kamarádit, ale ne jen proto, že byl na ostatní zlý – ale i proto, aby si nějaký učitel nemyslel, že je jako on.

David si jednoho dne uvědomil, že si připadá víc sám než předtím. Nic už nebyla taková zábava jako s kamarády. Začalo mu to být hrozně líto, až se jednou skrčil do kouta a začal plakat.

Jednou po cestě domů ze školy šel přes les, aby o sobě mohl v klidu přemýšlet. Byl zrovna podzim, takže by se mohl i podívat po nějaké houbě, aby z něj rodiče měli aspoň trochu radost. Díval se po lesíku, tamhle muchomůrka a tamhle prašivka. Potom ale zahlédl již cestou domů úplně na kraji lesa velký hřib, který na něj promluvil:

„Připadáš si osamělý?“ David se překvapeně díval, kdo to na něj mluví. Nikde nic. Kromě toho hříbku – zahlédl na něm dvě malá očka a ústa, přes která mohl mluvit.

„Mluvící hřib?“ zeptal se.

„Ano,“ odpověděl „jsem kouzelný hřibek – pomáhám těm, co

moji pomoc potřebují za to, aby mě nechali růst na tomto místě. Jsem dost starý, a jak můžeš vidět, docela i okousaný od slimáků.“

„Když tedy víš, co chci... No, já jsem byl takový darebák. Dělal jsem zlé věci a vůbec mi nedošlo, že nemám žádné kamarády a nikdo mě nemá rád... Moc bych se chtěl napravit!“

„Vím, co musíš udělat! Máš rád matematiku?“

„Ta mě snad jako jediná ze všech předmětů baví. Je dost složitá,“ usměje se David, „a snažím se ji naučit, ale nejde mi to.“

„Tak si ji rovnou procvičíš! Můžu ti pomoci, aby ti ostatní odpustili, jen když uvěří, že ses změnil. Jdi do města a musíš pomoci prvním třem lidem v nesnázích, které potkáš,“ řekl hřibek, a oči s pusou se v tom okamžiku ztratily.

David tedy šel do města. Hned na kraji města uviděl pouličního malíře. Měl před sebou stojan a vedle sebe kus plátna.

„Dobrý den,“ pozdravil ho, „proč si nenasadíte plátno a nezačnete malovat?“

„No, víš, chlapče, neumím si vypočítat, kolik plátna na to mám nastříhat, když jím mám potáhnout takovou desku o rozměrech $a = 28$ cm, $b = 14$ cm a $c = 2$ cm. Samozřejmě dno desky neobaluji. Nevěděl bys...?“

„Ale samozřejmě!“ vykřikl David a okamžitě si z aktovky vytáhl pero a svůj poznámkový bloček.

„Tady to máte!“ David ukázal malíři svůj výpočet a ten si za-

čal zrovna měřit plátno.

„Děkuji ti, chlapče,“ poděkoval malíř, ale David v tu chvíli už běžel hledat nějakého dalšího nešťastného člověka. Když šel kolem, zahlédl před jedním z domů nějakého pána s tužkou a papírem v ruce, co se škrábal za uchem.

„Nepotřebujete pomoc?“ oslovil ho David.

„Jsem pan Králík a popravdě, nedaří se mi zjistit, kolik plotu budu potřebovat, abych ohraničil moji zahradu o rozměrech $a = 20$ m a $b = 34$ m tak, abych ji přesně v půlce delší strany rozdělil a abych ještě oddělil aspoň 2 metry na branky.“

„Moc rád vám pomůžu,“ řekl David a vmžiku to měl hotové.

„No, já už musím jít, doufám, že jsem vám pomohl!“

„Jasně, kluku,“ řekl pán a začal počítat přibližnou cenu. David se ale zase vydal dál. A tentokrát už byl skoro na dně, protože se mu nedařilo nikoho takového, jako byl pan Králík nebo ten malíř, najít. Už se skoro setmělo, tak utíkal domů a řekl si, že se na někoho dalšího podívá zítra. Než si ale šel lehnout do postele, zaslechl, jak se táta vzteká u koberce. Jeho tatínek totiž pracuje jako dělník v továrně na koberce.

„Tati, nepotřebuješ nějak pomoc?“

„Jestli jsi ochotný, pojď mi prosím vypočítat jednu věc. Mám 2 čtvercové místnosti – rozměr té větší je $a = 4$ m a té menší $a = 2$ m. Když budu chtít ty místnosti s kobercem udělat do šachovnicového vzoru a jeden kus jakékoli barvy má 1 m^2 , kolik m^2 bílého a černého koberce budu potřebovat? Já zatím musím odběhnout zatelefonovat!“ tatínek se rychle otočil a běžel pro telefon. David si musel zapsat pár poznámek, aby se v tom neztratil, ale pak začal počítat.

David tedy otci řekl, kolik čeho potřebuje.

„Mám u sebe asi 10 m^2 bílého koberce a 4 m^2 černého...“

„...tak dokoupíš ještě 6 m^2 toho černého,“ doplnil ho David.

„Díky Dave, že jsi mi pomohl,“ poděkoval mu táta a znovu odešel něco vyřídit. Kluk odešel do postele sice celý unavený, ale se srdcem plným dobra a naděje.

Další den po škole nadšeně přiběhl až k lesu, kde stojí hříbek.

„Hříbku, kde jsi? Udělal jsem tři dobré skutky, tak pomůžeš mi?“ David se chvíli rozhlížel, už si myslel, že tu není, ale na po-

slední chvíli hříbek otevřel očka a povídá: „Dobře tedy, zařídím, aby ti ostatní odpustili, ale slib každému, ale hlavně mně, že už nebudíš nikdy tak zlý!“

„Slibuji,“ usmál se David.

Hříbek vyřkl zaklínadlo a v tu chvíli se David objevil zase doma, a když šel do školy, našel si mnoho kamarádů, kteří mu odpustili, začal se dobře učit, napravil nějaké škody a všechno bylo tak, jak má být.

Sběr papíru

23. 10. 2014

7:30-17:00

parkoviště u ZŠ Rohatec

Proč sbírat papír ?

- ukládáme si doma životní prostor
- zachováme několik desítek stromů
- na konci školního roku vyhodnotíme nejlepší sběrače z každé třídy

Získané peníze za sběr papíru byly použity na nákup sešitů.
Všichni žáci školy dostali na začátku školního roku sešity zdarma.

ČINNOST ŠKOLNÍ DRUŽINY

Dne 18. září proběhla ve školní družině za pomoci rodičů, kteří se do ní aktivně zapojili, velmi zdařilá akce „Dýňování“. Výsledkem byla pěkná výstavka dýní ve vestibulu školy. Všem rodičům za pomoc děkujeme.

Další akcí, kterou připravujeme,

bude „Drakiáda“ na fotbalovém hřišti, kde si vyzkoušíme své dovednosti v pouštění draků. Na všechny účastníky čeká sladká odměna.

Připravujeme také literárně-výtvarnou soutěž „Jak znám české pohádky“, a pak už začneme vyrábět dárky na Ad-

ventní zastavení a nacvičovat kulturní pásmo pod názvem „Zpívání u Betléma“. Děti si určitě užijí „Odpoledne s Mikulášem“ plné her a soutěží. Vánoční čas zakončíme posezením u stromčku, zpěvem koled a různými vánočními tradicemi.

ZPRÁVY SRPŠ ROHATEC

Vážení rodiče, přátelé školy a všichni spoluobčané, ve dnech 14. a 15. října 2014 pořádáme již druhý Bleší trh v Kulturním domě Rohatec. Přijďte prodat nepotřebné věci, které doma máte a následně jiné zase nakoupit. Přijímáme veškeré věci, ať už jsou to obrazy, knihy, nářadí, porcelán, police, obuv, nábytek, spotřebiče, hračky, sklo, prostě vše, co na bleší trh patří. Objemné věci pouze nafoťte, připište cenu a telefonní číslo na vás. V případě zájmu o nabízené věci vás budeme telefonicky kontaktovat. Poplatek za zprostředkovaný prodej bude jen z prodaného zboží.

Lampionovým průvodem 23. října 2014 oslavíme Den vzniku samostatné ČSR (1918). Zveme děti, rodiče, prarodiče a všechny občany ke KD v Rohatci na 18.00 hodin.

Odtud půjdeme k pomníku T. G. Masaryka, kde zazní naše hymna a společně si pak zazpíváme písničku Ach synku, synku.

Adventní zastavení pořádané ve spolupráci se Základní školou Rohatec bude 4. prosince 2014 před budovou školy. Děti zde budou nabízet své výrobky s vánoční tematikou. Přijďte je podpořit a jejich výrobky si ozdobit vánoční stůl, okno nebo stromeček. Uděláte jim velkou radost a navíc bude jako tradičně občerstvení - pro děti teplý čaj připravený kuchařkami školní jídelny, pro dospělé pak svařáček, o který se postará obec Rohatec, za což jí patří náš velký dík.

Těšíme se na vás. Přijďte podpořit naše akce.

Anna Trávníková, předsedkyně SRPŠ

CO SE TAKÉ DÁ CHYTIT V MORAVĚ

Vášnivému rybáři Davidovi Bláhovi se podařilo kapitální úlovek. Z Moravy vytáhl sumce v délce 180 cm o váze 41 kg. Gratulujeme.

AFRICKÝ DENÍK (ČÁST TŘETÍ)

Milí čtenáři, po prázdninové odmlce vám opět přinášíme dnes už třetí pokračování Afrického deníku, prostřednictvím kterého můžete nahlédnout pod pokličku denního života českého učitele v Zambii. Dočtete se zde, co všechno vás může potkat během tříměsíční dobrovolné stáže, kterou Honza Švanyga absolvoval na střední internátní škole v zambijské vesničce Masuku na podzim loňského roku. Tak přeijeme hezké čtení.

Masuku, 4th October 2013

Člověk by si neměl dávat přehnané cíle. Říkám si to vždycky, když sednu k psaní deníku. Na začátku každé cesty si slibuji, že budu poctivě psát všechno, co se přihodí a hlavně, že to budu dělat pravidelně, abych pak nic důležitého nevynechal. Ani nevím, proč to vlastně chci dělat. Někdo cestuje nalehko a ničím takovým se netrápí. Jenže u mě to nefunguje ani tak, ani tak. A tak občas s psaním otálím a pak se trápím a doháním, co jsem leností nebo spíše volností zameškal. Nu, dost plácání, jdu psát.

Čas se tu rozeběhl na plné obrátky. Na začátku se vždycky všechno zdá nekonečné, ale v průběhu času se běh událostí zrychluje. Známe to všichni. I my s Andim jsme se plně začlenili do dění ve škole i ve vesnici. V úterý jsme byli třeba poprvé navštívit místní zdravotní kliniku. U nás jsme zvyklí na určitý koncept, jakým jsou takováto zařízení stavěna, včetně jejich vybavení a přijde nám to normální a že

to tak má být. Jinak to vlastně ani nejde. V každé jiné zemi ale zjistíte, že pod slovem standard se skrývá ledacos. Když jsme vstoupili dovnitř budovy na západním okraji Masuku, bylo to, jako bychom se vrátili do třicátých let 20. století. Nebylo to ale jen tím, že budova sama pochází ještě z dob britské koloniální éry. Tam uvnitř se snad úplně zastavil čas. Nebýt solárního konvertoru na zdi a mp3 přehrávače v kapse jedné ze sester, nepoznali byste, že je rok 2013. Důvod naší návštěvy byl prostý. Potřeboval jsem prověřit možnost nechat si zde naočkovat druhou dávku vakcíny proti žlutence typu B, kterou jsem svou vlastní blbostí nezvládnul naočkovat v ČR před odletem, a pak jsme taky chtěli vidět, kde náš přítel George pracuje jako dobrovolník. Když jsem to tam ale uviděl, začal jsem vážně přemýšlet, jestli si opravdu nechám tu druhou dávku píchnout tady. Jak nás ale George a sestra Mary postupně provázeli a povídali o své práci a o úsilí, které do ní vkládají, postupně se mé obavy rozpouštěly a já získával na jistotě. A pak ty okouzlující sestřičky. A tak já se nakonec odhodlal, že do toho půjdu. Už jen zjistit, kde a za kolik si vakcínu objednat, snad to nějak půjde. Někdy se tu věci zdají být podobné jako u nás, ale fungují nakonec úplně jinak. Na to už jsem přišel, tak uvidíme. Ony ty sestřičky jsou úžasné. Dělaví práci, kterou by jiný asi nedělal. Pracují s dlouhodobě nemocnými, chodí sem lidé s běžnými chorobami a také těhotné ženy z vesnice. Sestry si zde vedou přesné statistiky snad o všem. Třeba i o tom, jestli a jak často je kojenec po odstavení od matky HIV pozitivní, když matka HIV pozitivní je. Lidí,

kteří jsou nakaženi tímto virem nebo mají AIDS, je tu kolem asi poměrně dost. Nikdo vám přesné číslo sice neřekne (o tomhle se nemluví), ale oficiální odhady OSN hovoří až o 12% dospělé populace. Ne nadarmo ve škole a taky ve sborovně (!) natrefíte na plakáty vybízející k používání kondomů. Rození dětí v místních podmínkách by možná leckterý český lékař nepřipustil, ale místní jsou rádi za jakoukoliv asistenci. Posledně prý sestra Mary takto odrodila dvojčata. Klobouk dolů! Když se nad tím člověk zamyslí, tak je to vlastně moc dobře. Zrození života tu jakýmsi způsobem vyvažuje smrt, která venku brousí kosu se svými pomocníky, malárií a AIDS. Mimo samotné prostory ale klinika působí velmi dobrým dojmem. Všechno má svůj řád, nástroje jsou sterilní (nebo se tak aspoň tváří) a ve skladu na léky najdete vesměs vše potřebné, hlavně pak antiparazitika proti již zmíněné malárii, antivirotika na podporu imunity pro HIV pozitivní a taky dívčí kondomy. Z kliniky můžete dokonce zavolat i ambulanci, která přijede do čtyřiceti minut a odveze vás do nejbližší nemocnice, která je v Chome, a to po té samé cestě, po které to nákladákem trvá dvě hodiny (a to je cvrkot i tak). Přemýšlím, ale asi bych nechtěl jet takovou sanitkou s napíchnutou žílou. I když některé věci vypadají ve srovnání s tím, na co je člověk zvyklý, na první pohled hrozně, materiální a technické pokulhávání za vyspělými zeměmi tu místní dohánějí entusiasmem a nadšením, a to je někdy víc.

V Chome bylo minulou sobotu fajn. Objevili jsme obří tržiště, kde člověk sežene snad úplně všechno. Od sušených třicentimetrových rybiček kapenta z jezera Kariba, přes čerstvou zeleninu a ovoce, až po klempířské produkty vyráběné šikovnými rukama rovnou na místě, nebo třeba taky dřevěnou postel či sedací soupravu. O plastových blbůstkách, elektronice, mobilech a pracích prostředcích nemluvě. Prostě ráj obchodníků. A smlouvat se dá! A jak! A to já smlouvám rád. V Thajsku jsem navíc zjistil, že mi to vcelku jde a tak smlouvám i o cenu pečeného kukuřičného klasu, to abych se rozcvičil před tím, než Andi bude kupovat minirádio. Ale nejdříve je třeba si dát dobrou snídani. Do města nákladák dorazí většinou kolem půl osmé, a to je právě ten čas. Já si dal po dlouhé době kávu. Ne, že bych po ránu pil kávu, to spíš jsem čajomil, ale tady mě popadla neskutečná chuť si to kafe dát. Na radu prodavačky ze Sparu jsme zahrnuli do jedné z bočních uliček vedoucích z tržiště, kde v kavárně s příznačným názvem Wonderbake, jsme našli to, co jsme hledali. Musím přiznat, že dlouho jsem nepil tak dobrou kávu. Za necelých deset kwacha vám tam udělají to nejlepší zambijské capucino a mléčný muffin k tomu. Neskutečná dobrota. Ale to hlavní, co vnímáte, je to, že si zase připadáte neuvěřitelně kulturně, když popijíte kávu v kavárně. A tak jsme po dobré snídani dokoupili zásoby a věci, co nám chyběly v domečku. Kartáček na ruce, kanystr na vodu, šňůra a kolíky na prádlo, utěrky, co nesají apod. Koupili jsme taky naše první pivo tady a po zastávce v muzeu, kde jsme vyřídili věci na internetu a stáhli nějaké výukové materiály do školy, jsme ve tři odpoledne nákladákem vyrazili zpátky do vesnice. Mimochodem musím říct, že alkohol je tu poměrně drahý. Za třetinku piva dáte v supermarketu asi sedm kwacha, což je tak 25 Kč. Za láhev vína pak chtějí i desetinásobek! A to už je úlet i pro Evropana, ne tak pro

místní! Takže pijeme vodu, čaj, anebo kukuřičný nápoj Supermaheu, který kromě toho, že je chutný, taky zasytí a potěší žaludek hladovějícího. No, anebo občas slivovici! Ale to zejména ze zdravotních důvodů a jako prevenci. Nějaké to vínko přece jen koupíme, minimálně na 5. listopadu. Třicátiny jsem oslavil v Thajsku, tak proč ne jednatřicátiny v Zambii?

Milý deníčku, dnes jsem měl ze sebe opravdu dobrý pocit (tak by asi mohla začínat kapitola v opravdovém dívčím deníčku). Ne, vážně, fakt jsem se dnes při výuce cítil dobře. Myslím, že se mně podařilo v dvouhodinovce biologie konečně zapojit všech 48 studentů, co se jich ve třídě 10B mačkalo, a taky hodina zeměpisu byla fajn. Sice chvilku trvalo, než jsem studentům vysvětlil metodické pojmy brainstorming a asociace, ale úspěch se nakonec přece jen dostavil, a tak i ten dobrý pocit, že se mi podařilo alternovat frontální výuku, a že jsem jim ukázal, že cesty osvojování si vědění můžou být i malinko zábavnější.

Hurá, volný víkend před námi! Zítra vstáváme v pět ráno a v 5:30 opět vyrazíme tím samým nákladákem do města, stejně jako minule. Nejvíc se asi na hopsavou cestu těší můj zadek. Hlavní je ale být odpočínutý, tak snad se dneska vyspíme. Včera skoro celou noc vyli psi tak hlasitě, že se vůbec nedalo spát. A taky doufám, že se i Andi po dlouhé době pořádně vyspí. Dneska čistil postel. Pořád měl pocit, že ho v noci něco kouše. Spánek je (pokud neumíte meditovat) vlastně asi jediným zdrojem regenerace pro tělo, a když spát nemůžete, je zle. Nevěděli jsme, jestli to kousání a svědění není třeba alergie na prací prášek nebo místní ovoce. Nakonec se ale ukázalo, že kromě švábů a krysy, které jsem už snad nadobro pomocí nových dveří a cihel zatarasil cestu dovnitř, s námi dům a bohužel i lože sdílí ještě někdo, teda spíše něco. My v Evropě už tomu odvykli, ale když místní uviděli to podivné malé zvířátko, které Andi z postele vydoloval a posléze z něj nožem vymáčknul červenočernou tekutinu, spráskli ruce a se slovy bed bugs obrátili oči v sloup. Slovo štěnice se právě navrátilo do našeho aktivního slovníku! Tak už bylo jasné, kde Andi přišel postupně k asi třem desítkám svědivých červených pupínků na ruku i nohu. Tak tohle je asi ta mez! Krysy - OK, švábi - OK, pavouci - dobře, ale štěnice FAKT NE! Takže celá postel ven, taky náš dřevěný noční stůl a všechny oblečení z polic. Namísto původní dřevěné postele železná pryč a nová, spíše jen jiná, matrace. Já, prostý kousanců, si svou původní postel zatím uhájil, tak uvidíme, jestli dojde časem i na mě. Štěnice jsou asi takovým prvním opravdovým nepříjemným problémem. Běhavku zvládnete a víte, že časem se to spraví, ztrátu pohodlí plynoucí z materiálního nedostatku vlastně ani nevnímáte, berete to jako součást toho všeho, ale věci jako štěnice v posteli, díky kterým víte, že se zase v noci nevyspíte, vás uvádí v deprese a začne se o vás pokoušet obávaná trdomyslnost. Naštěstí tu máme tu kytaru od pana Munamweemby. A kdyby ta nezabrala, pořád mám v polici ještě půlčeka dobré slivovice. Tak uvidíme.

Dopíjím z plecháčku vodu, je tři čtvrtě na jedenáct, nejvyšší čas zalézt do peřin.

*Honza Švanyga
fotografie najdete na str. 27*

PAINTBALL

Princip paintballu spočívá právě ve snaze zasáhnout „protivníka“ speciální municí v podobě kuliček naplněných barvou. Koho tato „střela“ označuje, tomu nezbývá, než se odebrat na „mrtvolišť“. Paintball se poměrně nedávno stal jednou z nejvyhledávanějších team-buildingových - tedy „pracovní kolektivtmelících“ - aktivit v České republice.

Jedná se o bezkontaktní sport, při kterém se snažíte zasáhnout protivníka, respektive hráče nepřátelského týmu. K tomu, abyste kuličku s barvou dopravili až k němu a zasáhli ho, využíváte síly stlačeného plynu (vzduchu či oxidu uhličitýho). Stačí jen počkat na správný moment, zamířit a zmáčknout spoušť, a střela s tichým zasyčením opustí hlavě rychlostí, která se blíží 90 m/s (300 stop/s). Po dopadu na pevný povrch, ideálně tělo „nepřítele“, se rozprskne a uvolní omyvatelnou barevnou náplň. Protivníka zásah označí, zvedá se z úkrytu a postupně odchází na „mrtvolišť“, kde vyčká do zahájení další hry. S tím souvisí i výbava hráče paintballu: nejdůležitější částí je celoodličejová maska z důvodu ochrany zraku a hlavy. Dále je to paintballová zbraň, rukavice a maskovací oděv. Někdy se hraje na časový limit (v případě sportovních variant), jindy na

dobývání pevností či vlajek protivníků (v případě military utkání). Hovořit tu můžeme o minutách či desítkách minut, jen málokdy se hraje déle.

Jaký je rozdíl mezi military a sportovním paintballem?

Military paintball: Hráči se staví do pozice vojáků a snaží se o co největší přesnost v napodobení vojenských operací, postupů a taktik, paintballové zbraně napodobují opravdové zbraně, aby celek působil co nejvíce „military“. Hráči se oblékají do maskovacích oděvů, při boji využívají vysílačky a orientují se podle mapy nebo navigace. Hraje se především v lese, ale také v opuštěných objektech, třeba továrnách. Hry trvají libovolně dlouho, někdy jedna hra zabere i několik hodin. Pravidla military her závisí na hráčích. Může se hrát „na barvu“ (pro vyřazení hráče se na něm nebo jeho zbrani musí nacházet barva) nebo „na zásah“ (zde je kladen důraz na smysl pro fair play, kulička totiž pro platný zásah nemusí prasknout).

Sportovní paintball: Při něm se hráči distancují od vojenského pojetí hry, důraz se klade na týmovou spolupráci. Týmy ve složení tří až pěti hráčů hrají v barevně jednotných dresech a „zbraně“, respektive „sportovní zna-

kovače“, mohou dosahovat vysoké kadence. Hraje se spíše na malých uzavřených hřištích s rovným travnatým nebo umělým povrchem. Tím je zaručena přehlednost a divácká atraktivita paintballu. Pořádá se spousta turnajů, týmy jsou přitom zahrnuty pod různé ligy. Nezbytná je přítomnost rozhodčích ve hře, hráče také „vyřadí“ pouze barevná skvrna na zbrani nebo oblečení, nikoli jen zásah, při němž kulička nepraskne. Jako v jiných sportech se nejlepší týmy dostávají na vrchol díky pravidelným tréninkům, práci na fyzické kondici a nácvikům jednotlivých herních technik a strategií.

Na kolik tak asi našince průměrně přijde zahrát si paintball? Pokud nemáte své vybavení, tedy zbraň, celoodličejovou ochrannou masku a rukavice, tak se v půjčovnách při hřištích dá všechno sehnat kolem 150 korun na osobu. K tomu ještě připočítejte cenu za střelivo, kulička přijde na korunu.

Spotřeba střeliva je velmi individuální záležitost, někdo míří a šetří, jiný kropí, co se hne. V průměru se ale spotřeba pohybuje okolo 300 kuliček na dvě až tři hodiny hry, paintballové odpoledne vás tedy nepřijde víc než na 500 Kč.

MICHAL ŠEDÝ, JEDEN Z NEJMLEDŠÍCH ROZHODČÍCH PAINTBALLU V EVROPĚ ŽIJE V ROHATCI

Jaká byla tvoje cesta k paintballu a jak dlouho se tomu věnuješ?

K paintballu jsem se dostal před třemi lety, když jsem si byl zahrát podzimní Big game Česko proti Slovensku. Byla to military akce, takže se hrálo v lese, ale já chtěl zkusit i sportovní paintball. Přes zimu jsem se domluvil s několika hráči a vypadalo to, že v nové sezóně budu hrát s nimi. Před začátkem sezóny jsme se z jistých důvodů nedomluvili a já dostal nabídku, abych si zkusil práci rozhodčího. Nabídku jsem přijal, ostatním rozhodčím se moje práce líbila a hned po prvním turnaji jsem dostal nabídku na celou sezónu. Tím se rozběhla moje kariéra rozhodčího sportovního paintballu. Rozhodčím jsem dva roky.

Michale, ty jsi údajně nejmladším rozhodčím paintballu v Evropské unii. Jak to tedy je?

Jsou i mladší rozhodčí, ale to jsou kluci, kteří nám spíš vypomáhají na hřištích, když je málo rozhodčích nebo se v jiném městě/státě hraje jiná liga, než ta naše, a zbytek českých rozhodčích je právě na jiném turnaji. Jinak jsem nejmladším rozhodčím v Evropě, který objíždí turnaje nejen u nás ale i v Rakousku, Slovensku a Německu.

Na kterých velkých či významných turnajích jsi působil v ČR nebo v cizině?

V České republice jsem působil na CXS (Czech x-ball series). Tahle liga se odehrává v Paintballparku v Hodoníně a bývá většinou rozdělena na pět víkendů v průběhu roku. Sjíždí se zde hlavně české a slovenské týmy. Dalo by se říct, že na těchto turnajích jsem se naučil skoro všechno, co se paintballu týče. Dále jsem se dostal do Berlína, kde se hrála DPL (Deutsche Paintball Liga). Asi moje nejoblíbenější liga je OPBL (Österreichische Paintball National Liga). Díky ní jsem měl příležitost navštívit spoustu míst v Rakousku a poznat tam hromadu parádních lidí. Nejvýznamnější akce, na kterou jsem se dostal je Millennium

Series. Je to nejvyšší liga v Evropě a sejdou se na ní hráči z celého světa. Na této soutěži jsem byl v Saint-Tropez a Londýně. Rád bych ještě všechny pozval na Mistrovství České a Slovenské republiky ve sportovním paintballu, které proběhne 11. října 2014 v Paintballparku Hodonín. Na mistrovství se představí a změří síly současné nejlepší týmy z Česka a Slovenska.

Kde se ti líbilo nejvíce?

Líbilo se mi úplně na všech turnajích, které jsem navštívil, protože hráči a ostatní rozhodčí jsou moc super lidé a myslím, že hlavní je mít kolem sebe dobrý kolektiv.

Jaká je tvá hlavní úloha na hřišti?

Je to jako v každém jiném sportu. Jako rozhodčí jsme tam

od toho, abychom kontrolovali dodržování pravidel a dbali na bezpečnost samotných hráčů a diváků.

Jaké vybavení potřebuješ?

Základním vybavením je v každém případě maska, bez které se nikdo nesmí pohybovat v prostoru hřiště. Dále je to na uvážení každého hráče nebo rozhodčího, jakou výbavu zvolí. Patří do ní maska, paintballové kalhoty, vhodná sportovní obuv, dres, rukavice, chrániče těla, loktů, kolen a další.

Myslíš, že by paintball mohl hrát každý?

Já osobně si myslím, že ano, chce to být jen trochu rychlý, přesný, myslet takticky a hlavně předpovídat chování soupeře.

Děkuji za rozhovor s přáním, ať se ti daří i nadále.

Rozhovor vedl Miroslav Králík

FINANČNÍ NAVIGÁTOR

Vážení čtenáři,

buďte vítáni u dalšího pokračování navigačního seriálu. Dnes opět s konkrétním příkladem. Bude to o možnosti, ale i o potřebě „výběru“. Příjemné počtení...

Už jste někdy kývli na první nabídku a později zjistili, že existují i lepší možnosti? Stalo se mi to téměř vždy, když jsem se aktivně nepídil po jiných alternativách. Když však dané problematice nerozumím, je náročné hledat a vybírat si. Žel, v mnoha oblastech mi na českém trhu chybí odborná rada. Natožpak srovnání nabídek od důvěryhodného nezávislého odborníka. Proto je na místě požadovat i u finančních služeb přídavnou hodnotu - „Výběrové řízení“...

Pro příklad, nedávno jsem řešil následující požadavek. Můj klient chtěl

koupit starší rodinný dům. Zavolal mi, že část prostředků ve výši 1 milionu korun bude potřebovat půjčit a že se informoval v bance, kde má svůj běžný účet. Tam mu úvěr samozřejmě nabídli. Jeho otázka zněla: Co mi nabídnete Vy? A já na to: „Zdarma Vám udělám výběrové řízení“. To jej zaujalo, já se dal do výběru a tady je výsledek:

„Jeho“ banka – úrok 2,69% p.a.

Výsledek mého výběru – úroky různých bank od 2,20% až po 2,94% p.a.

Navíc, u jeho dosavadní banky činily poplatky za vedení účtu a další položky v průměru 250.-CZK měsíčně. Banka, která na základě mého výběrového řízení zvítězila, nabídla klientovi vedení účtu zcela zdarma. K tomu výběry z libovolného bankomatu po celém světě také zdarma.

Pojďme si spočítat orientační úsporu pro klienta při využití služby výběrového řízení, ve srovnání s jeho prvotní nabídkou.

Úroky na hypotéce jsou za období pětileté fixace nižší o cca 24 500.- korun.

Na poplatcích za vedení účtu ušetří dalších cca 15 000.- korun.

Výběrové řízení tedy mému klientovi přineslo celkovou úsporu řádově 40 000.-korun v pětiletém horizontu.

Také si rádi vybíráte? Tak si vybírejte. Nechte si udělat NEZÁVISLÉ VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ!

Nekupujte finanční konfekci. Zdarma si nechejte šít na míru. A kdo na tom vydělává? Vaše peněženka a domácí rozpočet.

Krásné dny a finančně gramotné vybírání Vám přeje Váš Martin Gajda

STATISTIKA TETKY BĚTKY

Čím sa nám ten život víc a víc krátí, toš mě sa v téj hlavě motá tolik spomínek co bylo indá za našeho dětství a mládí, že by to bylo na nekonečný seriál. A protože my staří mosíme jít z duchem doby, toš sem si udělala takovú „statistiku“, kolik bylo v nekerých ulicích domů, kolik v nich žilo lidí a kolik ich tam bývá dnes. Dyš zavřu oči, toš to vidím jak nejaký film. Spomenu si na každú maličkost. Na malé okénka z bílýma firhánkama a muškátama, gáňek z obrlichem, na kerý sa dával klůček, odrané a popraskané vráta, šprlatový plot a bránka, kerá sa zavírala na zohnutý hřebík, na dvěrka ve štítě, kama sa dřevěnýma vidlama podávalo na hůru seno, ale aj na lidi, keří v tych domách žili. Třeba na strýčka, kerý měli jako jediný z dědiny dřevěnú nohu, lebo stařečka, co pořád nosili aj po ulici oblečené bílé lebo štráfkované pudlikačky a modrú zástěru z lacem, na hluchoněmů tetičku, kerá zbírala na trávníkoch husí pění, na obecního pasáka kozí a aj na to, jak sme vodily koze na pastušku k capovi. Ale už su v tem spomínání zasěj tak daleko, že bych zapoměla, o čem sem to chtěla psat.

Toš prošla sem si nekeré ulice a mohla bych aj vymenovat lidi, keří tam žili tak okolo rokú 1945 až 1960. Vzala sem do téj mojej statistiky enom domy, keré tam stály a sů tam ešče dnes a nepřidala sem domy novější. Také uvádám ména ulic, jak sa im indá říkalo. Název ulice, počet domů, indá lidí a včil. Baráky 27 – 106 – 37, Přívoz 36 – 161 – 73, Semerink 12 – 60 – 22, Pod pastušků 9 – 49 – 17, Cigánská – až po fáru 34 – 150 – 66, Blechavý kopec 60 – 224 – 138. Celkem 178 – 750 – 336. Možná sa budete divit, že je nás ve stejných chalupách o 414 méně, ale gdo temu nevěří, toš mám zepsaných kolik lidí v každém domě žilo a jak sa menovali. Možete sa ke mně dojit na tú moju statistiku podívat a já vám to každému a zadarmo ráda ukážu. A toš enom pro zajímavost sa rozhlédnete vy starší, co si ešče neco pamatujete, esli aj ve vašej ulici je to podobné a esli vás to bude enom trochu zajímat, toš sa mně ozvite, esli mám v téj moderní statistice pokračovat lebo né. V příštím čísle by to bylo o ménách a přezdívkách. Toš dajte mně vědět.

Vaša tetka Bětko.

NA CHVÍLI U SENIORŮ

Pomalu, ale jistě, se nesmlouvavými kroky blíží podzim. Už je za námi doba odpočinkových dovolených a školních prázdnin a už jsme oslavili i naše rohatecké hody, které se velmi vydařily. Zhlédnout naši mladou chasu v krásných rohateckých krojích, na jejichž náročné úpravě se podílely stále šikovné ruce našich členek – babiček, byl jistě příjemný zážitek. Tak to prostě jak v přírodě, tak i v životě chodí, čas žel nezastaví. Každá změna však přináší i něco dobrého a my bychom se měli těšit i z maličkostí a na každém dni najít nějaké pozitivum. U nás seniorů třeba i to, že jsme ráno vstali...

Stalo se již tradicí v našem klubu, že v létě pořádáme pro své členy nejen zájezdy, ale i plavbu lodí Konstancie po Moravě. Vůbec se nám to neomrzelo a už podesáté, v počtu šedesáti, ve čtvrtek 7. srpna, loď znovu vyplula. Konstatovali jsme, že na březích lemujících řeku, přibýlo stromů, které už buď stářím, nebo zasaženy bleskem „odešly“ a některé z nich jsou napadené v řece. Žel i stromy stárnou, tak jako lidé. Ani tentokrát nechyběli na lodi námořníci a také vodník a měli jsme možnost si poslechnout i zazpívat písničky hlavně o vodě při harmonice Honzy Nováka. Pokračovalo se pak i na přístavišti, kde nás čekalo chutné občerstvení a kde jsme pospolu strávili pěkné chvíle až do večerních hodin.

Na 16. září byl zase zorganizován zájezd. Nebylo to tentokrát za krásami hradů a zámků, ale za zajímavostmi do nedalekého Starého Města a do Modré. Žasli jsme, jak je bývalý cukrovar ve Starém Městě přebudován na třídílnu a zpracování obrovského množství odpadů všeho druhu, což je v současné

době jistě velmi záslužná činnost. Od dvou přítomných průvodců jsme se hodně dozvěděli, prohlédli si mnohé i zblízka při projíždce vláčkem zvaném Stellinka. Zvláštní a obdivuhodná byla prohlídka „KOVOZOO“, kde z různých vyřazených kovových součástí byla uměleckými kováři „stvořena“ a vystavena řada zvířat. Byl tam například lev, nosorožec, medvěd, gorila, zebra, krokodýl či klokan, dále také sovy, supi, pávi a nechyběl ani kohout. Posledním exponátem této „ZOO“ byla obrovská žirafa.

Po ukončení prohlídky jsme pokračovali na Velehrad. Tam byl ve stylovém hotelu Mlýn objednaný oběd. Kdo chtěl, mohl se pak projít a obdivovat krásy proslulého poutního místa.

Dalším cílem naší cesty byla Modrá, kde na nás čekal skanzen, zobrazující život našich předků v 9. století. Připomněli jsme si, díky této prohlídce a výkladu průvodců, dějiny Velké Moravy i život věrozvěstů Cyrila a Metoděje.

A nakonec, také v Modré, v areálu Živá voda – jsme mohli pozorovat vodní svět – ve dvou podzemních podlažích řadu vodních živočichů pod úrovní hladiny. Zajímavá podívaná!

Věříme, že účastníci zájezdu byli spokojeni, měli spoustu zážitků i překvapení. Nutno ocenit také účast několika starších členek, které vše zvládly i s holemi! Navíc nám přálo i počasí.

Do konce roku se můžeme ještě těšit na další zajímavé akce – poslední 30. prosince 2014, v 17. 00 hodin v kulturním domě na „Důchodcovský Silvestr“. Přijďte se pobavit s námi!

Za Klub důchodců Marie Nováková

Co děláte ve svém volném čase?

Přijďte se podívat do našeho muzea, kde vystavíme ukázky ze sbírek našich občanů. Sbíráte také nějaké obrázky, pohlednice, zvonečky nebo jiné předměty? Obohatte naši výstavku o svou sbírku. Sběratelské předměty shromáždíme ve čtvrtek 13. listopadu od 13.00 do 17.00 hodin. Výstavka bude otevřena v sobotu 15. listopadu a v neděli 16. listopadu od 14.00 do 17.00 hodin.

Těšíme se na vaši návštěvu. Klub důchodců Rohatec

ROHATEČTÍ CHOVATELÉ

Již v červnu jsme se účastnili výstavy ve Velké nad Veličkou, abychom si ověřili výsledek naší celoroční chovatelské práce. Vystavovali zde př. Brabec, Březovský, Grombiřík, Jüstel, Předínský, Stávek, a Škromach. Jejich zvířata byla oceněna velmi dobře, o čemž svědčí udělení čestných cen. Poté jsme zajížděli na výstavu do Kyjova. I tam měla zvířata rohateckých chovatelů úspěch. Jak je vidět na snímcích, čestné ceny získali př. Březovský Stávek, Zemčík. Př. Předínský získal Putovní pohár místostarosty města Kyjova.

Po kyjovské výstavě jsme se zúčastnili Okresní výstavy králíků a drůbeže v Hroznové Lhotě. Přes velmi dobré bodové hodnocení čestné ceny získali pouze př. Březovský a Předínský. Z Hroznové Lhoty jsme jeli na Národní výstavu do Litovle. Tam bylo vystaveno přes 3000 ks králíků, ale v tak velké konkurenci mohou uspět opravdu jen ti nejlepší z našich chovatelů. Byl to přítel Josef Opavský, který získal na své plemeno Kastorex čestnou cenu a titul šampiona. Potom jsme absolvovali další výstavy. Jedna skupina zajížděla do Kněždubu a druhá do Lužic.

I tam jsme vcelku dobře reprezentovali. Pak už následovala naše místní výstava, na kterou jste se mnozí přišli podívat. Začali jsme v sobotu posuzováním zvířat. V odpoledních hodinách se výstava otevřela a rozproudila se debata s cizími vystavovateli a i s domácími návštěvníky, kteří projevíli zájem. Dokazují to další záběry z výstavy.

V sobotu navštívili naši výstavu také zástupci obce pan starosta a paní místostarostka s manželem, členem obecní rady. Doufáme, že se jim výstava líbila. Je to taky z části jejich zásluha. Děkujeme všem, kteří nás přišli podpořit.

PP

LÉTO S KOPRETINOU

Ke správnému létu patří neodmyslitelně i letní tábory. Jeden takový se uskutečnil na přelomu července a srpna v táborové základně Radost ve Vřesovicích. Organizátorem tábora bylo občanské sdružení Kopretina Břeclav, jehož členy jsou i občané Rohatce, kteří se podílejí na přímé organizaci tábora nebo svým finančním příspěvkem umožní účast některému z účastníků.

Název táborové základny Radost je, dalo by se říci, symbolický. Tábor dělá RADOST a je příjemnou změnou pro téměř čtyřicet dospělých lidí s mentálním postižením. Kromě nich se tábora účastní také

asi patnáct dětí bez handicapu. Pobyt tak nabízí přirozenou integraci těchto dvou skupin osob a je přínosem pro všechny.

Program letošního tábora byl zasvěcen obyčejným, ale zároveň neobyčejným a každoročně se opakujícím tradicím. Táborníci měli možnost prožít během deseti dní celý kalendářní rok a s ním všechny náležitosti – masopust, Velikonoce, pálení čarodějnic, svatojánskou noc, hody, dožínky, podzimní pouštění draků, dušičky, advent a samozřejmě Vánoce a silvestrovské veselí.

Při slavnostním hodovém programu

mezi nás zavítala také část rohatecké chasy a svým vystoupením roztancovala a rozzpívala všechny táborníky.

Další milou návštěvou z Rohatce byly rohatecké zahrádkářky. Nejenže přijely na tábor s košem plným plodů ze svých zahrad, ale také přispěly částkou 2000,- Kč a umožnily tak pobyt na táboře jedné z účastnic, která by si to jinak z finančních důvodů nemohla dovolit.

Členům rohatecké chasy a zahrádkářkám mnohokrát děkujeme za jejich příspěvek a zpestření táborového dění!

Barbora Březovičová, Marta Jašková

LETOŠNÍ SEZÓNA MLADÝCH ROHATECKÝCH HASIČŮ BYLA VELMI ÚSPĚŠNÁ

Mladí hasiči se scházejí na trénink dvakrát týdně ve středu a v pátek. Pilně trénují štafetu požárních dvojic, štafetu 4x60m, štafetu CTIF i velmi oblíbený požární útok. Starší žáci ještě přidávají požární útok CTIF (útok dle mezinárodních pravidel).

Letos poprvé měli mladí hasiči v době velikonočních prázdnin dvoudenní hasičské soustředění s přespáním ve zbrojnici. Děti si pořádně zatrénovaly a všichni jsme si to užili. Od 27. dubna odstartovala naplno soutěžní sezona. Závody se konaly neděle co neděle postupně v Kozojídkách, Těmicích, Vacenovicích, Mistříně, Petrově, na domácí půdě v Rohatci, Ratíškovcích, Strážnici a Svatobořicích. Více úspěchů mělo družstvo mladších žáků. Z devíti klání dvakrát zvítězilo, třikrát skončilo druhé a třikrát třetí. Starší se umísťovali průměrně kolem 8. místa.

Největší úspěch mladší zaznamenali na Okresním kole ve Vacenovicích, konaném 10. května. Na závodníky čekaly kompletně všechny požární disciplíny a naši zástupci si v konkurenci jednadvaceti družstev vedli nejlépe. Zaslouženě tak vybojovali titul okresních šampionů. Domů se přivezly dárečky,

medaile a krásný pohár. Starším žákům patřilo ve stejné početné konkurenci velmi pěkné 8. místo.

Na závěrečných závodech konaných 22. června ve Svatobořicích se vyhlášovaly výsledky Velké ceny MH za soutěžní sezónu 2013/2014. Jedná se o dlouhodobou soutěž, do níž se počítají výsledky ze všech předchozích klání. Mladší hasiči v tomto seriálu nenašli přemožitele a obsadili krásné 1. místo z osmadvaceti týmů. Starším patřila celkově 12. příčka z dvaadvaceti kolektivů.

Úspěšně si počínají také rohatecké dorostenky. V okresním kole dorostu konaném 17. května opět ve Vacenovicích se v kategorii děvčat ve věku 17-18 let umístila Sára Chromková na 2. místě, Aneta Trnovcová skončila čtvrtá. Mezi hasičkami ve věku 15-16 let skončila Nikola Chromková třetí. Sára Chromková se díky tomuto výsledku nominovala do krajského kola, kde nakonec obsadila krásné, i když trošku nepopulární, 4. místo. Její sestra Nikola obsadila na stejné soutěži 9. pozici.

Všem mladým hasičům a dorostenkám moc gratulujeme ke skvělým výsledkům v této sezóně.

Vedoucí mládeže Dáša Skořepová

HASIČSKO – NEHASIČSKÝ TÁBOR

V neděli 27. července se před hasičskou zbrojnicí sešlo třicet dětí, z toho sedmáct hasičských a třináct nehasičů. Doplnila je pětice vedoucích a všichni společně mohli vyrazit na týdenní tábor v rekreačním středisku Meziříčko u Jihlavy.

Cestovali jsme vlakem. Jízda to byla dlouhá, o to však romantičtější. Tábor se nesl v duchu barev. Každý den jsme měli určenou jednu, do které jsme se všichni oblékli a vydrželi tak celý den. Děti se rozdělily do družstev. Hrály se hry a soutěžilo se, které družstvo bude mít na konci týdne více bodů. Hry byly připraveny také pro jednotlivce. Do některých soutěží jsme se snažili zapojit prvky hasičiny, aby se i nehasičské děti naučili

něco nového, například střelbu ze vzduchovky, zdravotvědu, uzlování nebo šplh na laně.

V úterý nás navštívil Ing. Zdeněk Škromach. Prohlédl si areál střediska, popovídal si s dětmi a věnoval jim sladkosti. Děti mu na oplátku přichystaly pamětní list a šátek s podpisy. Ve středu jsme jeli autobusem navštívit jihlavskou ZOO, prohlédli jsme si i náměstí. Podnikali jsme různé procházky

po okolí, v lese hráli nejrůznější hry. Tábor vyvrcholil tradiční a očekávanou stezkou odvahy, kterou všichni bez úhony zvládli.

Týden uběhl jako voda a v sobotu ráno jsme sbalili kufry, uklidili chatky a nachystali se na zpáteční cestu opět vlakem. Před zbrojnicí nás přivítali rodiče. Děti jim na uvítanou složili a zazpívali písničku. Poté se všichni plní zážitků rozešli domů.

Vedoucí mládeže Dáša Skořepová

SOUTĚŽ „O NEJHEZČÍ OKNO, BALKON A PŘEDZAHŘÁDKU“

Také v tomto roce uspořádala ZO ČZS a Obec Rohatec III. ročník soutěže „O nejhezčí okno, balkon a předzahrádku“. Hodnocení provedly členky naší základní organizace v letních měsících. I když počasí v tomto roce pěstování okrasných květin moc nepřálo, bylo z čeho vybírat.

Vyhlášení výsledků soutěže proběhlo 13. září 2014 na přehlídce mužských a ženských sborů. Vítězkami letošního ročníku soutěže se staly: paní Rybčáková - ulice Budovatelská - balkon, manželé Rotterovi - ulice Slovácká - okno a manželé Káčerkovi - ulice Školní - okno. Ocenění nejlépe vyzdobeného domu a předzahrádky získal dům manželů Osíčkových z ulice Polní. Cenou pro vítěze byly poukázky do specializované prodejny, květinový dárek a dárkový balíček. Ceny předával Ing. Jiří Trávníček za ZO ČZS a Mgr. Miroslav Králík, starosta obce. Všem vítězům blahopřejeme a těšíme se na další ročník soutěže.

foto najdete na str. 2

Zahradkáři Rohatec Vás zvou na akci

.....Blíží se Vánoce

29. 11. 2014

KD Rohatec
od 14.00 do 18.00 hod

Na co se můžete těšit?

Na **výstavu** vánočních dekorací. Na **prodejní stánky** kde si můžete zakoupit vánoční dekorace z látky, keramiky, brože, bižuterii aj.

Pro Vás a vaše děti jsou připraveny **tvořivé dílny**, kde si můžete vyrobit různé vánoční dekorace a dárčky za nákupní ceny (ceny za materiál).

Těšit se můžete i na stánek s **vánočními dobrotami a punčem**.

Srdečně Vás zvou zahradkáři.

SPORT

BĚHÁM, BĚHÁŠ, BĚHÁME POČTVRTÉ

Nastal podzim, dny se neúprosně krátí a sluníčko svými paprsky stále více šetří. Pro nás běžce to ale rozhodně neznamená, že bychom se měli stáhnout domů ke kamnům a až do jara jen odpočívat. Podzim a zima jsou ideálním obdobím pro nabírání kilometrů. Navíc pohyb pestrobarevnou podzimní krajinou nemusí být balzámem jen pro tělo, ale i duši. Tak šup do tenisek...

Minule jsme spolu probrali základní druhy běžeckého tréninku a já jsem slíbil, že tentokrát zkusíme sestavit první týdenní tréninkový plán. Ten by měl každou z tréninkových jednotek obsahovat alespoň jednu. Tak jako u každého plánu jsou i v tom našem položky orientační, lze je kombinovat, lehce měnit délky, obměňovat fáze třeba v závislosti na počasí. Rozhodně by ale úsekový trénink či fartlek měl být vždy proložený volným během nebo dnem volna.

Týdenní tréninkový plán zaměřený na další rozvoj výkonnosti by pro rekreačního běžce schopného uběhnout cca 6 – 8 km mohl vypadat následovně:

Pondělí – volný den, strečink

Úterý – volný běh 30 minut

Středa – fartlek 30 minut

Čtvrtek – volný den, strečink

Pátek – volné rozběhání 10 minut, úsekový trénink 30 minut, volné vyběhání 10 minut

Sobota – volný den, strečink

Neděle – delší volný běh 45 – 60 minut (dle schopností)

Dny volna lze vyplnit jinými sporty nebo regeneračními aktivitami (plavání, kolo, sauna, masáž apod.). Po několika týdnech můžete délku zejména volných běhů lehce prodlužovat. Poslouchajte tělo, nepřepínajte se, ale ani zbytečně nešetřete. Při nachlazení nebo známce nemoci raději trénink vynechte.

Závěrem se s Vámi ještě podělím o mé oblíbené běžecké lokality a trasy...

Běžeckým rájem je pro mě jednoznačně les Důbrava. Odehrává se tam drtivá většina mých tréninků. Výchozím bodem je cesta u modelářského letiště za vlakovou zastávkou při silnici I/55. Pro volné běhy volím trasy směrem na Ratíškovice a Dubňany. Cesty se vzájemně křížují a během celého roku jsou ales-

poň některé v takovém stavu (bez metrové trávy, vyjetých kolejí od těžkých strojů), že se po nich dá pohodlně běhat. Od silnice I/55 se dá ve stínu lesa, pryč od civilizace, naběhat od 2 km až po 30 km, aniž byste někde zabloudili.

Lesem přes Roztrhánky a Soboňky se dá nádherně běhat i druhým směrem k Bzenci Přívozu. Široké lesní cesty podél železniční tratě jsou v lepším stavu na straně od řeky Moravy. V létě se ale ani tu nevyhnete hlubšímu písku, což nemusí být na škodu třeba při fartleku. Ze Soboněk až do Bzence Přívozu je to

podél kolejí asi 6 km.

Ideální trati na rychlostní tréninky je pak nová povodňová hráz. S délkou asfaltového povrchu cca 1,1 km a naprosto rovným profilem v okolí Rohatce lepší místo nenajdete. Na delší úseky se pak dá vyrazit na asfaltku vedoucí na Růdník nebo Littner. Kopečky nejčastěji běhám po silnici od fotbalového hřiště k Rohatce, úsek má cca 200 metrů.

Tak ať Vás běh baví

Luděk Durdák

TRADIČNÍ PŘEDHODOVÝ „ULIČKOVÝ“ TURNAJ V MALÉ KOPANÉ 2014

A zase se v srpnu blížily hody... a opět se sešlo dostatek fotbalových nadšenců pro tradiční uličkový fotbálek. V sobotu 16. srpna se opět konal na tréninkovém hřišti TJ Slavoj turnaj, kde se hrálo o putovní pohár. Letos se přihlásilo osm týmů, tento počet celkem logicky vyústil ve vylosování dvou skupin po čtyřech týmech: snad náhoda tomu chtěla, že skupina A byla skoro navlas stejná jako loni (Fléček, Chasa, Zelená míle, U Capitů) a skupina B (Přívoz, Větrná, Nová - loňský vítěz Autorenova - a Za Humny). Po odehrání zápasů v základních skupinách postoupilo nejlepších osm týmů, tedy všichni, do čtvrtfinále ☺

Brankový průměr na zápas se v roce 2014 zvýšil, což jistě potěšilo všechny diváky, kteří přišli povzbuzovat svoje borce. Počasí bylo tak akorát, i když často přelétaly zlověstné mraky hroící deštěm. U Capitů v hospodě po turnaji zavládl smutek, jeden z favoritů turnaje, tentokrát nenaplnil očekávání svých fanoušků a dokázal za celý den vyhrát jen jediný zápas, skončili tedy na posledním místě. O stupínek vylepšila své loňské umístění Zelená míle, která skončila sedmá. Nutno podotknout, že kluci to každý rok berou sportovně a s humorem, a jsme vždy rádi za jejich zelený fanklub. Větrná a uličkový turnaj? Již potřetí za sebou je to šesté místo, vypadá to, že je jim souzeno. Letos je ve čtvrtfinále vyřadil Fléček v zápase, kde diváci viděli nejvíce branek – 6:1. Loňský finalista Za Humny letos vypadl po velkém boji již ve čtvrtfinále s čím dál lépe hrající Chasou, kdy jen těsně prohrál 1:0 a obsadil konečné páté místo.

Semifinálové zápasy nabídl velké taktické bitvy i překvapivé účastníky. Nejprve to byl boj vítězných týmů posledních ročníků Fléčku

s borci z Nové, který skončil bez branek 0:0, a o prvním finalistovi tak musely rozhodnout penalty. V této loterii se radovala Nová nejtěsnějším rozdílem 5:4 a postoupila stejně jako loni do finále. V druhém semifinále jsme mohli vidět dvě největší překvapení turnaje, utkala se totiž Chasa a Přívoz. I přes již značnou únavu z předchozího večera u cimbalu naši šohaji a děvčice dokázali vyhrát v poměru 3:1 a poprvé v historii tak naše Chasa dokráčela až do finále. V souboji o třetí místo si Fléčkaři alespoň částečně spravili náladu a po roce opět brali pohár za třetí místo. Přívoz po porážce 5:1 skončil nakonec čtvrtý, ale jeho výkony byly pro všechny příjemným překvapením a i bramborová medaile klukům určitě udělala po minulých ročnících radost. Finále přineslo nervydrásající bitvu, branky padaly, nervozita narůstala, únava byla na maximum... Chase šlo o historický úspěch a klukům z Nové o obhajobu loňského prvenství. Po konečném hvizdu byl stav nerozhodný 2:2 a na řadu musely přijít penalty. Šťěstí, kopací technika a výkony brankářů se přiklonily na stranu Nové, která tak obhájila loňský titul a příští rok bude útočit na hattrick. Ovšem upřímná radost a děkovačka chasy byly potěšením pro každého sportovního diváka. Vítězové z Nové hráli ve složení: Michael Pokorný ©, Martin Běloch, Petr Nedvídek, Dominik Směřička, Luboš Běloch, Tomáš Koubek, Tomáš Mlýnek, David Štrunc.

Individuální ocenění získali: za nejlepšího brankáře Martin Mlčoch – Cha-

sa, nejlepším střelcem turnaje se stali letos dva hráči s pěti brankami Víta Tomšej – Fléček a Luboš Běloch - Nová, a nejlepším hráčem turnaje byl zvolen Peťa Nedvídek z vítězného týmu Nová. Naše poděkování patří pořadatelům za výborný nápad postavit pártystan, kde jsme mohli skrýt hlavu před případným spalujícím sluncem, a nebýt drahých poloviček „Odškoláků“ umřeli bychom jistě hladem a žízní. Jim patří také velký dík. Někteří slavili, někteří byli smutní, věřím však, že všichni si zahráli dosytosti a pobavili se. Tak příští rok zase namazat pod kolenama a na dalším ročníku – sportu zdar.

Jara Adamec

AKTUALITY Z SKST ROHATEC

Sezóna ve stolním tenise obvykle končí na konci března a do začátku nové sezóny, tedy do září, je vždy daleko. Rozhodli jsme se proto uspořádat společně se ZŠ Rohatec tzv. „Den s ping-pongem“. A tak 20. června, kdy už mají všichni své známky jisté a do vysvědčení zbývá ještě pár dnů školy, jsme v tělocvičně připravili dětem hrací stoly, ukázali jim i moderního automatického robota, proti kterému si mohli zkusit zahrát a který byl bezesporu největším lákadlem. V průběhu dopoledne se na všech připravených stolech střídaly desítky dětí, a my jsme rádi, že jsme jim mohli ukázat, jak se stolní tenis hraje, a že je při něm také sranda.

A abychom si čekání na novou sezonu zkrátili, rozhodli jsme se, že o prázdninách uspořádáme pro naše členy pravidelně první pětidenní soustředění - v malebné oblasti Hostýnských vrchů u Bystřice pod Hostýnem. Těto naší první pořádané akce se zúčastnilo 13 hráčů z oddílu: Chvátal Tomáš, Chvátal Antonín, Vymyslický Staňa st., Vymyslický Staňa ml., Příkaský Zbyněk, Příkaský Libor, Rybecký Marek, Rybecký Kuba, Kolář David, Valuch Michal, Patrik Maňák, Cindy Veselá a nestárnoucí Jara Hruška.

Zázemí pro tréninky nám zajistil bývalý hráč rohateckého stolního tenisu a rodák z Rohatce, pan Jožka Cigánek, který se několika tréninků také zúčastnil a byl potěšen, že jsme si na něj při této akci vzpomněli. Musíme říct, že toho co nám Jožka zařídil, nebylo málo. Pro připomenutí, Jožka Cigánek byl jeden z prvních hráčů a průkopníků stolního tenisu v Rohatci, spolu s pány Jančou a Luzumem.

Soustředění jsme pojali jak kondičně, tak i stmelením kolektivu. Jak již bylo řečeno, bylo nás třináct, ovšem z různých věkových kategorií. Nejmladšímu bylo 8 let a nejstaršímu 49, i přesto se trénovalo dvoufázově - dopoledne a odpoledne. Hráči to opravdu vzali poctivě, makali, aby byli na novou sezonu v dobré fyzické kondici. Trénovali jsme v herně, ve které byly stále postaveny čtyři stoly, a tak měl každý kde hrát. Nehráli jsme jen pinec, ale také fotbal a někteří po odpoledním tréninku měli ještě dost sil vzít si tenisové rakety a jít hrát. Během těchto pěti dnů jsme poznali i jiné hráče než z našich soutěží. Hráli jsme přátelské zápasy s Bystřicí pod Hostýnem a s Rakovem, za který hraje již zmiňovaný Jožka Cigánek. Oba naši soupeři hrají vyšší soutěže - divizi a kraj. A proto jsme sbírali cenné zkušenosti. Po tvrdé dřině přišel na konec soustředění i závěrečný turnaj, jehož vítězem se stal jeden z našich talentů Tomáš Chvátal. I přesto, že mnoho z nás si na soustředění sáhlo na dno sil, těšíme se na novou sezonu 2014/2015. Srdečně Vás zveme na naše domácí zápasy. Sportovcům se vždy lépe hraje, když je povzbuzuje domácí prostředí.

David Kolář

SeniorPoint Hodonín

Co u nás najdete:

- Vyskolenou obsluhu, která Vám pomůže najít potřebné informace
- Informace z oblasti bezpečnosti, prevence a sociální oblast
- Klidné a přátelské prostředí a prostor k popovídání si
- Možnost registrace do slevové sítě Senior-Pas
- Posezení s drobným občerstvením
- Přístup k počítači s internetem
- Nabídku volnočasových aktivit
- Bezplatnou právní poradnu

VŠECHNY SLUŽBY JSOU ZDARMA

Kde nás najdete:

Senior Point Hodonín
Národní třída 36, 695 01 Hodonín
Tel.: 724 937 175
e-mail: hodonin@spolecne.info
<http://www.seniorpointy.cz>

Máme pro Vás otevřeno:

Pondělí: 9.00 – 12.00 Středa: 9.00 – 12.00

Čtvrtek: 12.00 – 15.00

SPOLEČNĚ
občasná společná setkání

SeniorPas
SLEVY A VÝHODY PRO SENIORY

R S R
Rada seniorů
České republiky

ROZPIS DOMÁCÍCH ZÁPASŮ NA PRVNÍ POLOVINU SOUTĚŽE

28.9.2014	10:00	SKST Rohatec C - Sokol Bzenec A
4.10.2014	16:30	SKST Rohatec A - TJ Sokol Lanžhot C
5.10.2014	10:00	SKST Rohatec A - TJ Jiskra Strážnice B
5.10.2014	10:00	SKST Rohatec B - TJ Sokol Kyjov A
12.10.2014	10:00	SKST Rohatec C - Sokol Vlkoš A
12.10.2014	10:00	SKST Rohatec D - Slovan Hodonín E
18.10.2014	16:30	SKST Rohatec A - MK Řeznovice C
19.10.2014	10:00	SKST Rohatec A - TJ Sokol Hodonín A
19.10.2014	10:00	SKST Rohatec B - TJ Sokol Čejč A
2.11.2014	10:00	SKST Rohatec C - Slovan Hodonín D
2.11.2014	10:00	SKST Rohatec D - SKST Hodonín G
15.11.2014	16:30	SKST Rohatec A - TJ Sokol Lužice A
16.11.2014	10:00	SKST Rohatec B - TJ Slovan Hodonín C
23.11.2014	10:00	SKST Rohatec C - Sokol Čejč B
23.11.2014	10:00	SKST Rohatec D - SKST Dubňany D
29.11.2014	16:30	SKST Rohatec A - SKST Hodonín D
30.11.2014	10:00	SKST Rohatec C - Baník Mikulčice B
30.11.2014	10:00	SKST Rohatec A - TJ Slovan Hodonín B
7.12.2014	10:00	SKST Rohatec B - TJ Sokol Ves. N. M. A
14.12.2014	10:00	SKST Rohatec C - Vacenovice B
21.12.2014	10:00	SKST Rohatec B - TJ Sokol Vracov C

Pozn.:

SKST Rohatec A - Krajská soutěž II.

SKST Rohatec B - Okresní liga

SKST Rohatec C - Okresní přebor

SKST Rohatec D - Okresní základ

Co si povídaly nitky s paličkami....

Výstava paličkových prací
v muzeu u Obecního úřadu v Rohatci

Zahájení výstavy

v sobotu **18. 10. 2014 v 13:00** hod.

Otevřeno od 13:00 do 18:00 hod.

ve dnech: sobota: **18. 10. 2014**

neděle: **19. 10. 2014**

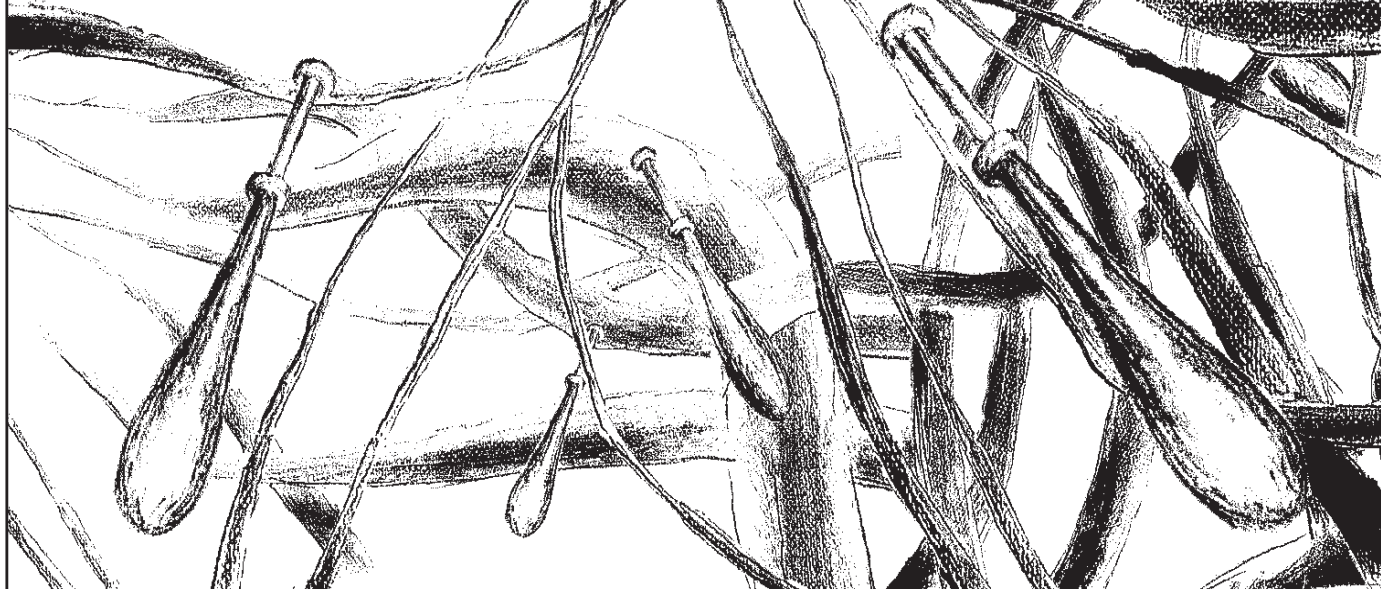
středa: **22. 10. 2014**

čtvrtek: **23. 10. 2014**

sobota: **25. 10. 2014**

neděle: **26. 10. 2014**

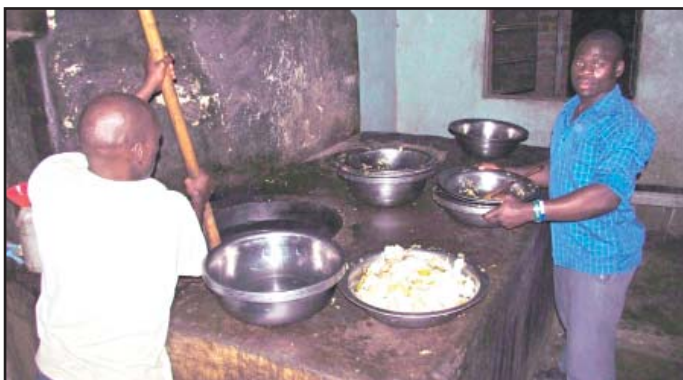
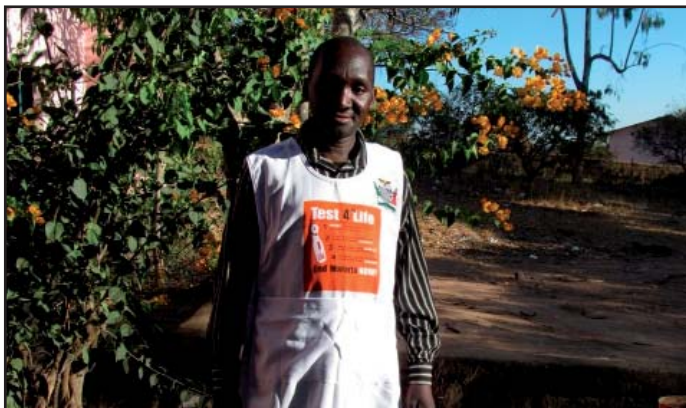
Ukázky prací od základů
po náročnější vzory.
Netradiční zpracování krajky:
ubrusy, ozdoby, klobouky,
šperky a mnoho dalšího využití.

DUNAJSKÁ DELTA V RUMUNSKU

AFRICKÝ DENÍK

HODY

Rohatecká obec – občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec, redaktor Stanislav Zela, členové Zdeněk Bíza, Mgr. Barbora Březovičová, Luděk Durdák, Milan Henčl, Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hovézáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Mgr. Miroslav Králík, Ing. Drahoslav Melo, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vlácilová. Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl. Vychází šestkrát ročně nákladem 900 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav.

tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.